

'Απ' Ὀλα

Τὸ σῆμαλόν μας, ΔΙ' ΟΛΙΓΩΝ ΠΟΛΛΑ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ *

ΤΑ ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΑ

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ

Πετάλανε καὶ φύγανε γοργότερον,
 Σὲ μακρινὸ πηλὸν τὴν ποταμὸν,
 Χλωρὰ καὶ κίτρινα τὰ φύλλα πύσανε
 Καὶ χάθησαν στῆς γῆς τὴν ἀγκαλιὰ.

*

Μαζὸ μὲ τὰ ποταμὸν τὰ κηλιδάρικα
 Καὶ τοὺ φθινόπωρον τὰ φύλλα τὰ χλωρὰ.
 Κάποιες παλρὲς ἐλαίδες φύγανε,
 Κάποια χάθησαν ὄντινα παλρὰ.

Α. Ε. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΕΦΑΡΜΟΣΙΜΟΝ

Εἰς τὴν προηγουμένην ὁμιλίαν ὑποσχονύμεν νὰ ἐξετάσω προσεχῶς ἂν καὶ κατὰ πόσον εἶναι ἐφαρμοσίμος ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀλτροουισμοῦ, ἢ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς Χριστιανωσύνης. Εἰς τὸν βαθύτατα ἐξετάζοντα τὴν ἀρχὴν ταύτην, εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ἀναμετρῶ τὸ μέγεθος τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῆς ἀφ' ἑνὸς καὶ τὴν ἀρρήκτως συνδεδεμένην πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἰδιοτέλειαν καὶ τὸν ἐγωισμόν, ἀφ' ἑτέρου, ἅτινα ἀφήκαμεν νὰ καταστῶσι σχεδὸν ἔμφυτα ἑλαττώματά μας, πάντοτε θὰ προβληθῇ ἡ βεβαία ἀμφιβολία, ἣτις δύναται καὶ νὰ καταστῇ πεποίθησις, ὅτι ὁ ἀλτροουισμὸς τόσο εὐρὺς καὶ τόσο γενικὸς, ὡς τὸν ἐννοεῖ ὁ Χριστιανισμὸς, εἶναι οὐτοπία, ἣτις πάντοτε θὰ ἐκφεύγῃ τὴν περιφέρειαν τῆς πραγματικότητος, χανομένη εἰς τὰ νέφη ἰδανικῶν ἀσυλλήπτων. Καὶ ὅμως. Παρ' ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις σας, παρ' ὅλην τὴν θυσίαν, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει εἰς τὸν ἄνθρωπον ἡ ἀρχὴ τῆς φιλαλληλίας, ἀπεδείχθη, ὅτι εἶναι ἀρετὴ, δυναμένη νὰ ζήσῃ καὶ νὰ ἐξασκηθῇ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Ἐν βλέμμα εἰς τὸ παρελθόν, ἀρκεῖ νὰ πείσῃ τὸν ἐξεταστὴν περὶ τούτου. Ἐάν ὑπῆρξαν ἄνδρες, σκοπὸν ἔχοντες τὴν καταστροφὴν καὶ ὄργανον τῶν πράξεών των τὸ μῖσος, ὑπῆρξαν ὅμως καὶ ἕτεροι, ὅχι εὐαρίθμοι, οἱ ὁποῖοι τὴν ἀγάπην τῶν ἄλλων εἶχον ὡς μόνον τῶν πράξεων αὐτῶν ἑλατήριον.

Ὀνόματά τινα τούτων περιέσωσεν ἡ ἱστορία, ἀλλὰ καὶ πλεῖστα, ἄπειρα ὄντως, ἐτάφησαν ὑπὸ τὴν λήθην ὀνόματα ἀγῶν ἀγωνιστῶν, θερμῶν τῆς φιλαλληλίας ὁπαδῶν.

Πάντας τούτους υπερέβαλλε κατὰ τὴν φιλαλληλίαν καὶ τὴν ἀνεξικακίαν ὁ Χριστὸς, ὅστις, οὐχὶ μόνον θεωρητικῶς ἐκήρυξε τὰς ἀρχὰς τῆς νέας θρησκείας, ἀλλὰ καὶ ἐμπράκτως ἐφήρμοσε ταύτας, ἵνα μὴ τις ἀμφιβάλλῃ περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς ἐξασκήσεως αὐτῶν. Τὴν δὲ ἀλήθειαν ταύτην ὁμολογοῦσιν οὐ μόνον τὰ ἑκατομύρια τῶν ὁπαδῶν του, καὶ ἐπιβεβαιοῦσιν οἱ αἰῶνες, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες δὲν ἐπίστευσαν εἰς τὴν θεότητά του, οὐδέποτε διενοήθησαν ν' ἀρνηθῶσι τὴν μεγάλην, τὴν ἀφθονον καλοσύνην του.

Καὶ τώρα δυνάμεθα νὰ ἐρωτήσωμεν: Πῶς ἐπιτρέπομεν εἰς ἡμᾶς αὐτούς, καίτοι καυχώμεθα ἐπὶ πολιτισμῶ, εὐγενείᾳ καὶ εὐγενέσιν αἰσθήμασι, πῶς ἐπιτρέπομεν νὰ συρῶμεθα καὶ ἀγῶμεθα ἀπὸ τὸ μυσαρότερον αἰσθημα τῆς ἰδιοτελείας καὶ τοῦ ἐγωισμοῦ; Ἄς μὴ ψελλίσωμεν μεμιασημένας δικαιολογίας, ἄς μὴ θελήσωμεν νὰ ἐλαφρύνωμεν τὴν συνείδησίν μας, δικαιολογούμενοι τὸ περιβάλλον καὶ προφασίζόμενοι, ὅτι, ἐφ' ὅσον οἱ περὶ ἡμᾶς τηροῦσιν ἀρνητικὴν στάσιν, ἐφ' ὅσον εἶναι ἡ κρίνωνται ὑφ' ἡμῶν ἐγωῖσται, δὲν θὰ κάμωμεν ποτὲ ἡμεῖς πρῶτοι τὴν ἐναρξίν.

Δὲν τολμῶ κἂν νὰ ἐπιμείνω εἰς τὴν ὑπόδειξιν τῆς μωρίας καὶ τοῦ φαύλου κύκλου τῆς σκέψεως ταύτης, διότι εἶναι προφανὴς ἡ σοφιστεία αὕτη, ἡ ἀποναρκούσα πᾶσαν καλὴν διάθεσιν καὶ καθηλοῦσα εἰς τὸν τελματώδη τῆς κακίας βυθὸν πᾶσαν γενναίαν προσπάθειαν ἢ εὐγενὲς αἰσθημα.

Ἄς γίνωμεν λοιπὸν ἐγωῖσται—εἰς τὴν περίστασιν ταύτην μόνον—καὶ ἄς ἀρχίσωμεν ἡμεῖς πρῶτοι τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀρχῶν τῆς φιλαλληλίας καὶ τότε—ἐστὲ βέβαιοι—ὅτι καὶ τὸ περὶ ἡμᾶς περιβάλλον θὰ μεταβληθῇ ἀπ' ἐτελεσματοικώτερον καὶ ἀντὶ τῶν ἀκανθῶν, τὰς ὁποίας τώρα εὐὶ ἰσχυρομέν γύρω μας, τὰ ῥόδα θ' ἀναφυῶσι βαλσαμώδη καὶ παρήγορα.

Ἡ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Τὸ πρόβλημα τῆς Τριπόλεως ὑπὲρ ποτε δὲξὺ τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἀπησχόλησε τοὺς πολιτικοὺς κύκλους τόσο ἡμῶν, ὅσον καὶ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων. Ἡ Ἰταλία, ἵνα ἐξαναγκάσῃ τὴν Τουρκίαν εἰς ὑποχώρησιν, ἐγνώσθη ὅτι θὰ προέβαινεν εἰς ἀποκλεισμὸν τῶν Στενῶν, ἐδήλωσε δ' ὅτι ἐν ἡ περιπτώσει ἡ Ἰταλία προβῇ εἰς τοιοῦτο μέτρον, θ' ἀποκλείσῃ τελείως ταῦτα, θέτουσα τορπίλας. Ταυτοχρόνως πρὸς τὰς δηλώσεις αὐτάς, αἵτινες ἦσαν εὐθαρσεῖς καὶ κατηγορηματικαί, οἱ δύο ὑπουργοὶ τῶν πολεμικῶν ὑπουργείων, Μαχμούτ Σεφκέτ πασᾶς καὶ Χουρσίτ πασᾶς, μετέβησαν εἰς Δαρδανέλλια, ἔνθα προέβησαν εἰς ἐπιθεώρησιν τῶν συντελεσθέντων νέων ὀχυρωματικῶν ἔργων.

Πρὸ τῆς στάσεως ταύτης τῆς Τουρκίας, αἱ Δυνάμεις δὲν ἔμειναν ἀσυκίνητοι, πρῶτον μὲν ἐπενέβησαν παρὰ τῇ Ἰταλικῇ κυβερνήσει, αἰτοῦσαι ὅπως ἡ Ἰταλία παραιτηθῇ σχεδίου, ὅπερ μεγάλως θέλει παραβιάσει τὸ εὐρωπαϊκὸν ἐμπόριον καὶ δυνατόν νὰ ἐπιφέρῃ περιπλοκάς, μεθ' ὃ ἤρξαντο μεσολαβοῦσαι καὶ παρὰ τῇ Πύλῃ, εἰς τὴν ζωηρότατα συνέστησαν μετριοπάθειαν. Οἱ πρεσβευταὶ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων προέβησαν ἕκαστος ἰδιαίτερος εἰς τὰς συστάσεις ταύτας, θεωρεῖται δὲ βέβαιον ὅτι καὶ ἀπὸ κοινοῦ θὰ προβῶσιν εἰς καινὴν πίεσιν.

Ἐκ τοῦ θεάτρου τοῦ πολέμου ἠγγέθησαν μάχαι τινές, τὰ δ' ἐκ τούτων ἀποτελέσματα σημειοῦνται ἀντιφατικῶς. Οἱ Ἰταλοὶ ἐνήργησαν κυκλωτικὴν κίνησιν ἀπὸ ἀνατολῶν τῆς Τριπόλεως καὶ ἐπὶ εὐρυτάτης κλίμακας, σκοποῦντες ν' ἀποκρούσωσι τοὺς Ἀραβὰς καὶ οὕτω προελάσωσιν εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Τηλεγράφημά τι μάλιστα ἀναφέρει, ὅτι ἡ κυκλωτικὴ αὕτη κίνησις ἐπέτυχε.

Κατόπιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἐπεμβάσεως, ἡ Ἰταλία ἐδήλωσεν, ὅτι παραιτεῖται, ἢ κατ' ἄλλους ἀναβάλλει τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν Δαρδανελλίων, διατηρεῖ ὅμως πλήρη ἐλευθερίαν δράσεως ἐπὶ τῶν ἄλλων σημείων. Ἡ Τουρκία, μὴ ἱκανοποιηθεῖσα ἐκ τῆς δηλώσεως ταύτης, ἀνεκοίνωσεν εἰς τὰς Δυνάμεις, ὅτι δὲν θὰ παύσῃ λαμβάνουσα τ' ἀναγκαῖα μέτρα κατὰ παντὸς ἐνδεχομένου. Σχετικῶς πρὸς τὰς διπλωματικὰς ταύτας ἐνεργείας, ὁ πρῶτος ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν Μαχμούτ Μουχτάρ πασᾶς ἀνεχώρησεν ἐπὶ εἰδικῇ ἀποστολῇ εἰς Βερολίνον καὶ Βιέννην.

Τὸ Κρητικὸν παρ' ὀλίγον πάλιν νὰ δημιουργήσῃ δυσχερείας. Ἐν τούτοις, χάρις εἰς τὴν στάσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, οἱ ἄκροι ἐπαναστατικοὶ ἐγκατέλειψαν τὴν ἰδέαν τῆς ἀμέσου ἀποστολῆς βουλευτῶν εἰς Ἀθήνας, περιωρίσθησαν δὲ εἰς ἔντονον διαμαρτυρίαν πρὸς τὰς Δυνάμεις διὰ τὴν ἐπιδράδουσιν τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος. Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις δεόντως ἐκτιμήσασα τὰς εἰλικρινεῖς διαθέσεις τῆς Ἑλλάδος, δεικνύει λίαν εὐμενεῖς πρὸς αὐτὴν διαθέσεις, τόσο, ὥστε, καίτοι ἡ περὶ ἀμέσου συνεννοήσεως εἰδησις διεψεύσθη, ἐν τούτοις δὲν θεωρεῖται ἀπίθανος.

ΕΚΔΕΙΠΟΥΣΙ

Τὰ ἔτη καὶ οἱ αἰῶνες παρέρχονται πρὸ ἡμῶν μετὰ ταχύτητος ἀκρατήτου. Τὸ παρελθὸν μετὰ μανίας ἀποδιώκεται διὰ τὴν εἰσδύσιν βιαίως τὸ μέλλον. Νέοι σύντροφοὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐφευρίσκονται καὶ νέαι ἀνακαλύψεις ἐπινοοῦνται διὰ τὴν καταστήσασιν τὸν βίον αὐτοῦ ἀνετώτερον. Τὰ πάντα κινοῦνται πρὸ ἡμῶν ὡς ὀρμητικὸς χεῖμαρρος, τὰ πάντα ἀκολουθοῦσι μίαν πορείαν, μόλις δὲ προφθάνομεν νὰ ρίψωμεν ἐν βλέμμα εἰς ὅσα ὁ σημερινὸς χρόνος ἐγνώρισεν εἰς ἡμᾶς.

Καὶ ἡμεῖς ἀκολουθοῦμεν μίαν αἰωνίαν ἐξέλιξιν, ὑποχρεούμενοι νὰ συμμορφώμεθα πρὸς αἰωνίως μεταλλάσσοντα πράγματα καὶ νὰ κανονίζωμεν τὸν βίον ἡμῶν πρὸς τὰς πάντοτε ἀλλοιούμενας κοινωνικὰς συνθήκας· τὸσον δὲ ἡ μεταβολὴ αὕτη εἶναι μεγάλη, ὥστε ἀμφιβάλλω ἀν' ὀπίτων τις ἐν βλέμμα εἰς τὸ παρελθόν, τὸ πρόσφατον καὶ οὐχὶ τὸ ἀπώτατον παρελθόν, ἢ θελεῖ γνωρίσει ἑαυτόν. Διερχόμεθα διὰ μερῶν, δευτέραν ἤδη φορᾶν, καὶ ἐν τούτοις δὲν ἀναγνωρίζομεν τὰς παλαιὰς ἡμῶν γνωριμίας, ὅπως καὶ ἐκεῖνα ἀν' εἶχον ὄμματα, δὲν θ' ἀνεγνώριζον ἡμᾶς διόλου.

*

Αὕτη εἶναι ἡ πρόοδος. Πρὸ αὐτῆς τὰ πάντα κλίνουν τὴν κεφαλὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἰχνῶν αὐτῆς βαδίζουσιν. Αἱ ἐπιστήμαι, αἱ τέχναι, ὁ βίος, ἀκολουθοῦσι τὸ μαγικὸν τῆς ὡς Σειρήνος καὶ ταχὺ αὐτῆς ἐμβατήριον. Ὅθεν αὕτη διέλθη, τὰ πάντα περιβάλλονται διὰ νέου ἐνδύματος, τὸ ὁποῖον ὅμως, πάλιν ταχύτατ' ἀποβάλλουσι.

Διὰ τὴν πρόοδον, τὰ πάντα χαίρουσι καὶ μειδιῶσιν. Ἄλλ' εἰς τὸ μειδίαμα τοῦτο τοῦ ἀνθρώπου, βαθύ τι βλέμμα ἤθελε διακρίνει ἐν δάκρυ, διότι μὲ τὸ μειδίαμα εἰς τὰ χεῖλη καὶ μὲ τὸ δάκρυ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑποδέχονται τὴν πρόοδον, ὄχι διότι δὲν τὴν ἀγαπῶσιν, ὄχι διότι τὴν φοβοῦνται, ἀλλὰ διότι εἶναι λυπηρὸν—καὶ πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν—ν' ἀποχωρίζεται τις πραγμάτων, μετὰ τῶν ὁποίων συνέζησεν, ἔστω καὶ ἀν' ἀπρόκηται νὰ ἐναγκαλισθῇ ἔτετρα λαμπρότερα καὶ μᾶλλον ὠφέλιμα.

Τὸ παρελθὸν εἶναι πάντοτε διὰ τὸν ἄνθρωπον πολὺ προσφιλέσ, ἀτενίζει δὲ μὲ μίαν συμπάθειαν πρὸς αὐτὸ καὶ πρὸς ὅσα ἔχει συνδέσει τὴν ὑπαρξίν του. Καίτοι δὲ ὁμολογεῖ τὴν ὠφέλιμον τῆς προόδου ἐπίδρασιν, ἐν τούτοις διατάζει ν' ἀποδεχθῇ εὐθύς ἀμέσως ὅτι αὕτη συναποφέρει καὶ ν' ἀφήσῃ ἐκεῖνο, μετὰ τοῦ ὁποίου συνῆψε μακρὰν γνωριμίαν. Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παρατείνῃ τὴν μετὰ πραγμάτων ὑπὸ τῆς προόδου πλέον καταδικασθέντων συμβίωσιν, ἐπειδὴ δὲν δύναται ἀτιμωρητῆ διὰ τὰ συμφέροντά του νὰ μεταχειρίζεται ὄργανα, τὰ ὁποῖα ἔπαυσαν νὰ ἐκπροσωποῦν τὸ τέλειον, τὴν ταχύτητα καὶ τὴν

εὐκολίαν, ἐγείρει δι' αὐτὰ μουσεῖα ἀπέραντα, εἰς τὰ ὁποῖα κείνται νεκρὰ ὅλα τὰ προσφιλέα του ἀντικείμενα, πρὸς τὰ ὁποῖα ἐπιδαμπεύει τόσας τιμὰς.

*

Ταξιδεύων ποτὲ μίαν μεγάλην ἐξωτερικὴν γραμμὴν δι' ἀτμοπλοίου, τοῦ ὁποίου ὁ πλοίαρχος, ἀρχαῖος ναυτικός, ἦτο καὶ ἰδιοκτῆτης, εἶδον εἰς τὸν θαλαμίσκον του, κάτωθεν ἀκριβῶς τῆς εἰκόνος τοῦ θαλασσινοῦ ἀγίου, ἐν ἱστιοφόρον πλοῖον, μικρογραφίαν τῶν μεγάλων πλοίων, τὰ ὁποῖα ἄλλοτε ἦσαν τὸ καύχημα τῶν θαλασσῶν. Ὅταν μὲ εἶδεν ὁ πλοίαρχος νὰ παρατηρῶ τὸ πλοιάριον ἐκεῖνο, μοῦ λέγει:

— Εἶναι ἡ «Εἰρήνη» μου, εἶναι τὸ καλὸ μου μπάρο, τὸ ὁποῖον μ' ἐδούλειπε τριάντα χρόνια. Ἐπάνω του ἐγνώρισα τὴν θάλασσαν, μ' αὐτὸ ἐταξίδενα μῆνας ὀλοκλήρους, αὐτὸ μ' ἔκαμε νοικοκύρη... μὰ δὲν εἰμποροῦσε πλέον νὰ ζήσῃ· ἐβγῆκαν αὐτὰ τὰ βρωμοβάπορα δι' αὐτὸ ἀπὸ τὸ ξύλον τῆς πλώρης του, ἔβαλα καὶ μοῦ ἔκαμαν αὐτὸ ποῦ βλέπετε γιὰ νὰ μοῦ θυμίζῃ τὰ εὐτυχημένα ἐκεῖνα χρόνια. Καὶ ἐν δάκρυ εἰς τὸ ξηρὸν πρόσωπόν του ἐκύλισεν, ἐνῶ ἐπανελάμβανε μὲ μίαν χειρονομίαν ἀπελπιστικὴν:

— Ἐβγῆκαν αὐτὰ τὰ βρωμοβάπορα... Καὶ ὅμως τὸ ἀτμόπλοιον, τὸ ὁποῖον κατηγορεῖ, ὑπερήφανον διήνευ 15 μίλια τὴν ὥραν, διέσχισε τὸν ὠκεανὸν καὶ ἔκαμεν, ὡς εἰσεύρω, τὸν ἰδιοκτῆτην του πλουσιώτατον.

Τοῦτο δὲν ἀποδεικνύει, ὅτι ὁ ἄνθρωπος, παρ' ὅλην τὴν εὐγνωμοσύνην, τὴν ὁποῖαν ὁμολογεῖ πρὸς τὴν πρόοδον, πάλιν διατηρεῖ καὶ μερικὰς συμπαθείας καὶ πρὸς τὴν παρελθούσαν ἐποχὴν καὶ πρὸς ὅλα τὰ ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα κείνται πλέον νεκρὰ καὶ ἄχρηστα;

*

Ἄλλὰ δὲν εἶναι μοναδικὸν τὸ παράδειγμα τοῦ γέροντος πλοίαρχου. Ὅλοι μας ἔχομεν παλαιὸς ἔρωτας, τοὺς ὁποίους δὲν θέλομεν νὰ φανερώσωμεν, ἀλλ' οἱ ὁποῖοι εἶναι προφανεῖς. Δὲν εἶναι ὀλίγοι οἱ συγγραφεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐνῶ πάντοτε ἔγραφον μὲ τὰς χαλυβδίνους γραφίδας, ἔχουν ὅμως ἐπὶ τοῦ γραφείου ἐπιδεικτικῶς ἐκτεθειμένην γραφίδα ἐκ πτερῶν. Οἷτε εἶναι ἀγνωστα τὰ παραδείγματα τῶν μεγάλων δισεκατομμυριούχων, τῶν βασιλέων αὐτῶν τοῦ πλούτου, τοῦ χάλυβος, τῶν σιδηροδρόμων καὶ τῶν ἀτμοπλοίων, οἱ ὁποῖοι ὀλίγας ἡμέρας τὸ ἔτος, ἀπομακρυνόμενοι ἀπὸ τὸ βασιλείον των, ἀποσύρονται εἰς μίαν κωμόπολιν καὶ ἐκεῖ, ὁ μὲν βασιλεὺς τῶν σιδηροδρόμων παίζει μὲ τὰ παιδία του, ἐπιβαίνων ἐλκύθρου, ὁ βασιλεὺς τῶν ἀτμοπλοίων διασκεδάσει κάμνων ἀεροπλοίας, καὶ ἕτερος, παρ' ὅλα τὰ ἑκατομμύριά του, προσποιεῖται τὸν χωρικὸν καὶ ζῇ μερικὰς ἡμέρας ὡς ἀρχαῖκός

ἀγρότης. Κ' ἐγὼ ἀκόμη, ὁ ὁποῖος δὲν εἶμαι ἑκατομμυριούχος—σημείωσις περιττὴ—δοῦκας διέρχομαι μὲ σιδηροδρόμους κινουμένους δαιμονιωδῶς διὰ γραφικῶν τοπειῶν, αἰσθάνομαι μίαν ἔλξιν πρὸς τὸ πρωτογόνον χωρικὸν ἀμάξιον, τὸ ὁποῖον σύρει ὑπομονητικώτατα εἰς ὄνος. Καὶ ἡ ἐπιθυμία αὕτη τόσον ὀγκοῦται ἐντός μου, ὥστε μοῦ ἔρχεται νὰ ριφθῶ ἐκεῖ μέσα, ἀδιάφορον ἀν' ἀπρόκηται νὰ φθιάσω εἰς τὴν πόλιν μου μετὰ παρέλευσιν ἑβδομαδῶν.

*

Ἄλλὰ δὲν εἶναι μόνον αὐτό. Μὲ τὴν πρόοδον χάνονται καὶ μερικὰ συγκινήσεις καὶ μερικὰ ἐπεισόδια, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἐπανέλθουν πλέον εἰς τὴν ζωὴν. Ἡ πρόοδος καὶ ὁ νεώτερος πολιτισμὸς ἐξησφάλισε τὴν ταχύτητα, τὴν ἀσφάλειαν, ἀλλ' ἀφήρσεν ἐν θέλγητρον, τὸ ὁποῖον περιέστεφε τοὺς παλαιούς μας συντρόφους. Τὰ πάντα πλέον κινοῦνται μὲ ἀκρίβειαν μαθηματικὴν, ἀλλὰ, καίτοι εἶναι πλήρη ζωῆς, ἐν τούτοις ἡ ζωὴ αὕτη ὁμοιάζει πρὸς τὴν ζωὴν πολισιπέλλου, ὁ ὁποῖος κινεῖται ρυθμικώτατα μόνον διότι ἐστρέψαμεν τὸ ἐλατήριόν του. Ὁ ἄνθρωπος μιμεῖται ἐκεῖνους, μεθ' ὧν συναναστρέφεται, ἐπειδὴ δὲ τώρα εὐρισκόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα τῶν μηχανῶν, κατέστημεν καὶ ἡμεῖς μηχαναί.

*

Ἄλλὰ διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ κατηγορηθῶμεν, ὅτι ταχέως ἐλησημονήσαμεν τὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς ὅσα ἡ πρόοδος ἐπληξε διὰ θανασίμου πλήγματος. Ὅχι, ἀφοῦ, καίτοι πλέον τὰ τηλεβόλα ἐξεμηδένισαν τὴν ρώμην, ἐν τούτοις ἡμεῖς διετηρήσαμεν τῆς πάλης τὸ ἀγωνισμα καὶ ὅταν πρόκειται περὶ βιβλίων πολυτελείας σήμερον, τὸν αἰῶνα τοῦ χάρτου, τὰ ἐκδίδομεν ἐπὶ μεμβράνης.

Ἀγαπῶμεν τὴν πρόοδον, ἀλλὰ καὶ δὲν ἀποκρύπτομεν τὴν λύπην μας, διότι αἱ παλαιαὶ γνωριμίαι μας ἐκλείπουσιν.

Θ. Κ. Μ.

ΕΧΕΤΕ ΥΠ' ΟΨΕΙ ΣΑΣ

ὅτι εἰς τὴν ἀποθήκην

P. ΣΟΦΙΑΝΟΥ καὶ ΣΑΣ

ἐν Γαλατῇ, Ὁμῆρ Ἀμπήτ Χάν, 13,

εὐρίσχετε εἰς τιμὰς ἀνεπίδεκτους συναγωνισμοῦ πᾶν εἶδος Ὁρολογίων καὶ κοσμημάτων, Σκευῶν πολυτελείας ἐκ λευκοῦ μεταλλοῦ ἠγγυμένων, Μαχαροπήρουνα. Δισκοὺς καὶ Κοχλιάρια γλυκοῦ, Σερβίτσια Τεῖου, Σαμαβάρια ρωσικά κλπ. κλπ.

Ἐξαιρετικὴ πώλησις

ἕνεκα μεγάλης παρακαταθήκης.

Κοχλιάρια καὶ πηροῦνια φαγητοῦ ἐξ Ἄλουμίνου πρὸς Γρ. 15 ἢ δωδεκάς, Ὁρολόγια, Ἑσπνητήρια καὶ θηλακίον πρὸς Γρ. 10 καὶ 13 1/2 ἕκαστον.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ο ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΚΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Τὰ πρῶτα ἴχνη τοῦ προϊστορικοῦ ἀνθρώπου, τὰ ὅποια ἀνεκαλύφθησάν ποτε, εὐρίσκονται εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν μουσεῖον τῆς Μπόννης. Πρόκειται περὶ τοῦ εὐρήματος εἰς τὸ Ρεαντελάλ, παρὰ τὸ Λύσσελντορφ, κατὰ τὸ ἔτος 1856. Ὡς γνωστὸν, γράφει ἡ «Μπέρλινερ Ἰλλουστρίρτε Τσαϊτουγ», ὁ δόκτωρ Φούροτ ἠδυνήθη νὰ διασώσῃ μόνον ἐλάχιστα λείψανα ὀστέων καὶ ἐξ αὐτῶν ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρον εἶναι τὸ κρανίον, τοῦ ὁποίου τὸ μέτωπον εἶναι πολὺ μικρὸν, ἀλλὰ πολὺ μεγάλη ἡ προεξοχὴ τῶν ὀφρύων. Τῷ 1887 εὐρέθησαν ἄλλα ἀνθρώπινα ὀστᾶ, μαζί με λείψανα ὀστέων ζώων, εἰς τὴν Σπυαίλε, παρὰ τὸ Ναμούρ. Ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἡ ἀνεύρεσις ἀπωρυκτωθέντων λειψάνων ἀνθρωπίνων ὀστέων ἐνεποίησε τόσην ἐκπληξιν, ὥστε ἐπιστήμων, τῆς ἀξίας τοῦ Βίρχωδ, περιέπεσεν εἰς τὸ δεινὸν σφάλμα ν' ἀποδώσῃ τὸ πρῶτον ἀνευρεθὲν ἀνθρώπινον προϊστορικὸν κρανίον εἰς νοσηρὰν παραμόρφωσιν καὶ ὄχι εἰς φυσιολογικὴν κατάστασιν. Κατὰ τὴν γνώμη του, τὸ κρανίον αὐτὸ θ' ἀνήκεν εἰς ἀνθρωπὸν, παθόντα μαλάκυνσιν τῶν ὀστέων, ἀρθρίτιδα ἢ δεχθέντα κτύπημα κατὰ τῆς κεφαλῆς. Ὄταν ὁ Φραιπὸν εὐρήκεν εἰς τὴν Σπυαίλε παρόμοια κρανία καὶ κατόπιν ἀνεκαλύφθησάν εἰς τὴν Κροατίαν, παρὰ τὴν Κραπίνα, ἄλλοι ἀνθρώπινοι σκελετοί, τῶν ὁποίων τὰ κρανία παρουσίασαν τὴν αὐτὴν «παραμόρφωσιν», ἐξηγήθη τέλος, ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ νοσηρότητος, ἀλλὰ περὶ πραγματικότητος.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΙ ΘΥΡΩΡΟΙ

Ἡ ἐκφώνησις τῶν τραίνων εἰς τοὺς μεγάλους σιδηροδρομικοὺς σταθμοὺς παρεῖχεν ἀνεκαθεν δυσχερείας. Οἱ θυρωροὶ συνήθως δὲν ἦσαν λαμπροὶ εἰς τὴν τέχνην τῆς φωνῆς, ὅπως ἐκφωνοῦν εὐκρινῶς ὅλα τὰ ὀνόματα τῶν πόλεων καὶ σταθμῶν. Συνηθέστερον ἀπὸ ὅλα, τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον ἀντελαμβάνετο κἀνεὶς, ἦσαν μόνον αἱ λέξεις: «Ἀναχώρησις μετὰ πέντε λεπτά». Καὶ κατὰ τὴν δλονὲν αὐξάνουσαν ἐπέκτασιν τῶν σιδηροδρομικῶν σταθμῶν καθίστατο ἐπίσης ἀδύνατον νὰ φωνάζουν οἱ θυρωροὶ εἰς τὰς τῶσας καὶ τῶσας αἰθούσας τῶν σιδηροδρομικῶν σταθμῶν. Ἡ διεύθυνσις λοιπὸν τῶν πρωσσικῶν σιδηροδρομῶν εἰσήγαγε πρὸς δοκιμὴν ἠλεκτρικὴν συσκευὴν, ἡ ὁποία δεικνύει δι' ἠλεκτρικῶν φαιῶν χρωματισμῶν τὴν ἐπικειμένην ἀναχώρησιν τῶν διαφόρων τραίνων. Οὕτως ὁ θυρωρὸς ἐγίνεν ἠλεκτρικὸς.

ΠΩΣ ΕΦΕΥΡΕΘΗ ΤΟ ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΟΝ

Συνήθως τὸ ρεβόλβερ θεωρεῖται ἐφεύρεσις τῆς νεωτέρας ἐποχῆς, ἀλλ' ὅτι ἡ γνώμη αὕτη εἶνε σφαλρὰ, ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ ἰτα-

κὸν διήγημα Στραπαρόλα (1550), εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάρχει τὸ ἐξῆς χωρίον: «Καὶ ὁ Σφόρτζα ἐξήγαγεν ἀπὸ τὴν τσέπην του μικρὸν ὄπλον με 5 σωλήνας, τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ πυροβολήσῃ μίαν ἢ πέντε φορὰς συγχρόνως, κατ' ἀρέσκειαν». Τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν τῆς Δανίας ἀπέστειλεν εἰς τὴν πρῶτην παγκόσμιον Ἐκθεσιν τῶν Παρισίων ὄπλον με 8 σωλήνας, τὸ ὁποῖον ἔφερεν ἐπιγραφὴν τὸ ἔτος 1567. Ἐπίσης καὶ ἡ Ρωσσία ἀπέστειλεν ἐκεῖ ρεβόλβερ, ὄπλον με 6 σωλήνας, τὸ ὁποῖον κατεσκευάσθη τὸ 1638 ὑπὸ τοῦ Ἰβάν Λούτσαινωφ, καὶ μίαν πιστόλαν με σωλήνας, τοῦ ἔτους 1670. Ὁ λεγόμενος ἐφευρέτης τοῦ ρεβόλβερ, ὁ Ἀμερικανὸς Κώλτ, ἐπὶ μακρὸν ἠρνήθη ὅτι ἡ ἐφεύρεσις του ἀνήκεν εἰς τοὺς παρελθόντας αἰῶνας, ἀλλὰ τέλος ἠναγκάσθη νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὴν ἀμειλικτον κραυγὴν τῶν ἱστορικῶν γεγονότων.

ΝΕΩΤΕΡΑ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ

Αἱ τελευταῖαι ἐργασίαι τοῦ Carrel, τοῦ σοφοῦ διευθυντοῦ τοῦ χειρουργικοῦ τμήματος τοῦ Ἰνστιτούτου Ρόκφελλερ τῆς Νέας Ὑόρκης, ἠνοιξαν νέαν ὁδὸν εἰς τὴν χειρουργικὴν.

Ἡ χειρουργικὴ, ἡ ὁποία σχίζει, κόπτει, θ' ἀνοιξῇ τόπον εἰς μίαν νέαν χειρουργικὴν, ἣτις δὲν θὰ γνωρίζῃ τοὺς ὀριστικοὺς ἀκρωτηριασμούς.

Μέχρις οὗ ὁ ἐμβολιασμὸς τῶν ἀρτηριῶν, τῶν ὀργάνων ἢ τῶν μελῶν εἰσέλθῃ εἰς τὴν χειρουργικὴν ἐφαρμογὴν, ὡς ἐλπίζεται, Γερμανὸς χειρουργός, ὁ καθηγητὴς Küttner, ἐδοκίμασε νὰ κάμῃ ἐνοφθαλμισμούς ὀστεοαρθρικούς με ὀστεῖνα τεμάχια πτωμάτων.

Διὰ νὰ κάμουν τοῦτον μετεχειρίζοντο τεμάχια ὀστέων προσερχόμενα ἐξ ἠκρωτηριασμένων μελῶν, τοῦθ' ὅπερ ἐπετύγχανε πάντοτε.

Ἡ μεγάλη ὁμως δυσχερεία τῆς εὐρέσεως ἐν τυχεύσῃ στιγμῇ τοῦ ἀναγκαιοῦτος ὕλικου, ἠνάγκασε τὸν καθηγητὴν Küttner νὰ καταφύγῃ εἰς τὰ πτώματα.

Τὰ πειράματα ἔδωκαν ἀποτελέσματα ἱκανοποιητικά. Τὸ πρῶτον ἐγένοντο ἐπὶ ἀνδρὸς παθόντος ἐκ καρκινώδους οἰδήματος εἰς τὸ ἀνώτερον ἄκρον τοῦ μηροῦ· τὸ ἀποκοπὲν μέρος τοῦ ὀστοῦ ἀντεκατεστάθη ἀπὸ τμήμα ἀνάλογον, προσερχόμενον ἐκ πτώματος ἀνδρὸς θανόντος ἐξ ἐγκεφαλικῆς οἰδήματος. Τὸ τεμάχιον τοῦτο ἀφηρέθη 12 ὥρας μετὰ τὸν θάνατον καὶ διετηρήθη ἐπὶ 24 ὥρας εἰς ἰδιαιτέρον ὑγρὸν. Ὁ ἐνοφθαλμισμὸς ἐπέτυχεν, ἔνδεκα δὲ μῆνας μετὰ ταῦτα ὁ ἀσθενὴς ἠδύνατο νὰ περιπατῇ μόνος καὶ ἡ ἀρθρωσις τοῦ ἰσχίου διετηρήθη εὐκίνητος.

Αἱ ἐπιτυχίαι αὗται ἐνεθάρρυναν τὸν καθηγητὴν Küttner, ὅστις ἐφήρμοσε τὸ σύστημα τοῦτο ἐπὶ ὀλοκλήρου ἀρθρώσεως, ἣν ἀντικατέστησε δι' ἄλλης ληφθείσης ἐκ πτώματος. Εἰς ἀσθενῆ προσβληθέντα ἐκ φυματιώδους ἀρθροῦτιδος τοῦ ἰμοῦ, ἀντικατέστησεν ὀλο-

κληρον τὴν ἀρθρωσιν διὰ παρομοίας νεκροῦ θανόντος ἐξ Ἰθρωπος.

Γενικῶς φρονεῖται ὅτι αἱ ἐπιτυχίαι αὗται θ' ἀνοιξῶσι νέον λαμπρὸν στάδιον εἰς τὴν χειρουργικὴν.

ΝΕΟΣ ΠΑΙΑΚΟΣ ΛΕΒΗΣ

Ἀπὸ πολλοῦ ζητοῦν νὰ χρησιμοποιήσουν ἀπ' εὐθείας τὴν ἠλιακὴν θερμότητα πρὸς παραγωγὴν ἀτμοῦ, κατὰ συνέπειαν κινήτηριου δυνάμεως. Προσεπάθησαν κατ' ἀρχὰς νὰ λύσωσι τὸ πρόβλημα, συγκεντρώνοντες τὰς ἠλιακὰς ἀκτῖνας ἐπὶ λέβητος διὰ συγκεντρωτικοῦ καθρέπτου, ἀλλὰ ταχέως ἀνεγνώρισαν τὸ ἀδύνατον τῆς ἐπιτυχίας ἰσχυρὰς δυνάμεως ὑπὸ οἰκονομικὰς συνθήκας.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη πολλοὶ μηχανικοὶ Ἀμερικανοὶ ἐπεζήτησαν νὰ λύσωσι τὸ πρόβλημα τοῦτο κατ' ὄλως διάφορον τρόπον. Ἐκθέτουσιν ἀπλῶς εἰς τὸν ἥλιον ἐν μέγα ἐπίπεδον δοχεῖον πλήρες ὕδατος ἢ ἄλλου ὕγρου, ὅπερ νὰ ἐξατμίζεται εἰς σχετικῶς μικρὰν θερμοκρασίαν. Τοιοῦτό τι ἔκαμεν εἰς Φιλαδέλφειαν ὁ κ. Chuman πρὸ δύο ἐτῶν, τῶρα δὲ μετέτρεψε τὸ σύστημά του καὶ ἐτελείωσε μεγάλην ἐγκατάστασιν, προωρισμένην νὰ λειτουργῇ ὑπὸ τὸν ἥλιον τῆς Αἰγύπτου καὶ ἣτις παράγει ἀπ' εὐθείας ἀτμόν.

Ἐκαστον ἐξάρτημα τοῦ περιέργου τοῦτου μηχανήματος ἀποτελεῖται ἐξ ἐπιπέδου δοχείου μεταλλικοῦ ὀρθογωνίου, τοποθετημένου εἰς κυτίον ξύλινον, τοῦ ὁποίου τὸ κάλυμμα εἶναι ἐσχηματισμένον ἐκ δύο châssis υελίνων, ἀπεχόντων κατὰ 25 χιλιοστόμετρα. Ὁ πυθμὴν τοῦ κυτίου φέρει ἀπομονωτήρα. Τὰ κυτία ταῦτα τίθενται ἐπὶ ὀκριδάντων, δυναμένων νὰ δίδωσι τὴν κατάλληλον κλίσιν σχετικῶς πρὸς τὴν φορὰν τῶν ἠλιακῶν ἀκτῖνων. Ἐπὶ πλέον ἐκ τῶν πλαγίων ὑψοῦνται κάτοπτρα, ἅτινα ἀντανακλῶσι τὰς ἀκτῖνας ἐπὶ τῶν κυτίων, τὰ ὁποία εἶναι συνδεδεμένα πρὸς ἓνα ὕδραγωγὸν καὶ πρὸς ἓνα ἀτμαγωγὸν σωλήνα. Τὸ ὅλον μηχανήμα περιλαμβάνει 26 συσκευάς, δι' ὧν παράγονται 2000 χιλιόγραμμα ἀτμοῦ εἰς 8 ὥρας καὶ ὑψοῦνται 11 κυβ. μέτρα ὕδατος εἰς ὕψος 10 μέτρων. Οὕτω δημιουργεῖται δύναμις 100 ἵππων ἐπὶ 8 ὥρας τὴν ἡμέραν ἐπὶ 350 ἡμέρας τὸ ἔτος.

Ἄργος.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΓΥΝΑΙΚΩΝ (Πέραν, παρὰ τὴν ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας, Πασαῖς Ὀλίβο). Ἰδρύθη παρὰ τοῦ ἱατροῦ καὶ γυναικολόγου μαιευτῆρος κυρίου Ν. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ καὶ ἐργάζεται μετὰ μ. Θεραπεύονται αἱ ὑμωραγίαι, τὰ παθολογικὰ ὑγρά τῆς μήτρας καὶ αἱ παρατοπίσεις αὐτῆς. Πληγαὶ καὶ σίφυλις. Ὀγκοὶ καὶ ἄτακτα ἔμμηνα. Πόνοι τῆς μήτρας καὶ ἡ στειρώσις. Ἀναλαμβάνει τὰς ἐγκύους ἀπὸ τὴν ἐγκυμοσύνην μέχρι τοῦ τοκετοῦ, ὑπ' εὐθύνην του, χωρὶς κανένα κίνδυνον. Δωμάτιον ἀναπαύσεως ἰδιαιτέρον.

Ἡ ΚΕΡΚΥΡΑΙΑ ΚΟΡΗ

Μυθιστορία ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.

ΚΑΤΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΝ Ν. ΣΑΡΑΔΟΥ

(συνέχεια ἀπὸ σελίδος 827)

Καὶ ἐκπληττόμενος ἐκ τῆς ἀδιαφορίας καὶ ἀσυγκινησίας, μεθ' ἧς ἐγκατέλειπε τὴν στέγην, ὑψ' ἦν ἐγεννήθη καὶ ἠϋξήθη, ἔλεγεν :

— Εἶναι ψυχὴ νεαρὰ ἐτι, ἀλλ' ἐνιαίως βαθεῖα. Πολλοὶ δυνατὸν νὰ διέλθωσι πλησίον τῆς χωρὸς νὰ τὴν ἀντιληφθῶσι.

Καὶ σκεπτόμενος ταῦτα, ἐθαύμαζε τοὺς μεγάλους ἐκείνους, πλὴν ἀγριωποὺς ὀλίγον ὀφθαλμοῦς, εἰς οὓς ἐνυπῆρχε τὸ ἀπροσδιόριστον, τὸ μυστηριώδες, οἷτινες, παρὰ τὸ ἄπλετον φῶς καὶ τὴν διαύγειάν των, ὑπέκρυπτον τὸ ἀπροσπέλαστον, ὡς τὰ ὄμματα ἐκεῖνα τῆς σφυγγός, ἧς οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ λύσῃ τὸ αἶνιγμα.

— Ἀληθεύει ὅτι δὲν θέλετε νὰ πάρω τίποτε μαζὺ μου ἀπ' ἐδῶ ;

— Βεβαίωτατα ! Θὰ τοὺς ἀφήσῃς ὅ,τι τοὺς ἀνήκει, ἀλλὰ χωρὶς νὰ χάνωμεν καιρὸν ἄς ἐπισπεύσωμεν τὴν ἀναχώρησίν μας. Θὰ ἐπεθύμουν πολὺ νὰ εἶμεθα ἤδη καθ' ὁδόν.

— Καὶ ἐγὼ, εἶπεν ἐκείνη, καὶ ἐσφιξε δυνατὰ τῆ χειρὰ τοῦ κυρίου Λώρη ἐντὸς τῶν ἰδικῶν τῆς.

Ἡ ἄμαξα, ἧς θὰ τοὺς ὀδήγῃ, ἠκούσθη ἐρχομένη με παταγώδη θόρυβον τῶν τροχῶν καὶ με ἠχηρὰς κλαγγὰς τοῦ μαστιγίου.

— Οἱ δύο ταξειδιῶται κατῆλθον.

— Ποῦ εἶναι ὁ πατέρας ; ἠρώτησεν ὁ κ. Λώρης, ἀποτεινόμενος εἰς τὸν σωρὸν τῶν πέντε ἀδελφῶν, αἷτινες ἴσταντο εἰς τὴν ὁδόν, ὅπως ἴδωσι τὴν ἀναχώρησιν τῆς Μυρτώ.

— Ἀνεχώρησεν ἤδη θὰ τὸν συναντήσετε εἰς τὴν ἄλλην ἄκραν τοῦ χωρίου.

Καὶ αἱ πέντε ἀδελφαί, μετὰ τὰ ἐκ ζωηροῦ χρώματος φορέματά των, ἐσημάτιζον ἐν τῷ ὄλον θελκτικόν, τὸ ὁποῖον ὁ κ. Λώρης, λάτρης τῆς γυναικείας καλλονῆς, ἐχάραξεν εἰς τὴν μνήμην του δι' ἀνεξιτήλων γραμμῶν.

Αἱ φυσιογνωμίαι αὐτῶν, αἱ ἀπαθεῖς συνήθως, ὡς τὰ ἀγάλματα τῆς ἀρχαιότητος, ἐξ ὧν κατήγοντο κατ' εὐθείαν γραμμὴν, εἶχον τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐκφρασίαν τινὰ συγκινήσεως, σπανίως ἀναπληρωμένης ἐπ' αὐτῶν. Ἐξεπλήρουντο ἰδίως ἐκ τῆς τύχης τῆς Μυρτῶς, ἣν ἐθεώρουν ἤδη ὡς μινθώδη ἠρώτιδα. Ἴσως εἰς τοῦτο συνετέλει ὀλίγον καὶ ἡ ζηλοτυπία, διὰ τὸ λαμπρὸν ἐκείνης μέλλον, τὸ ὁποῖον αὐταὶ οὐδέποτε δὲν θὰ ἐτόλμων νὰ ὄνειροπολήσωσι.

Μία ἐξ ὄλων ἐτρεφε διὰ τὴν Μυρτῶν πραγματικὴν συμπάθειαν, ἡ Φοίβη, ἡ ἀμέσως μετ' αὐτὴν γεννηθεῖσα, ἧτις μετὰ τὸν θάνατον τῆς μητρός τῆς ἠγάπησε περιπαθῶς τὴν ἀδελφὴν τῆς ταύτης, τὴν ὀλίγον αὐτῆς μεγαλειτέραν, ἴσως ἐκ τῆς ἀνάγκης τοῦ ἀγαπᾶν, ἧτις εἰς μερικὰς καρδίας προσπεύδει τῶν ἐτῶν. Ἐν τῇ οἰκογενεῖα ταύτῃ, ἐν ἣ τὰ ἰδιογενῆ αἰσθήματα ἐθεωροῦντο φυσικά, ἡ Μυρτῶ ἦτο τὸ πᾶν διὰ τὴν Φοίβην. Ἡ Μυρτῶ τὸ ἐγνώριζε καὶ ἐπειδὴ δὲν ἦτο ἀγνώμων ψυχὴ, ἐτρεφε καὶ αὐτὴ μεγίστην τρυφερότητα διὰ τὸ ἀξιέραστον ἐκεῖνο παιδίον. Ὡς ἐκ τούτου, παρὰ τὴν ἄμετρον χαρὰν, ἣν ἠσθάνετο τὴν στιγμὴν ἐκείνην, καθ' ἣν ἐρρίπτετο εἰς τὸν ἀριστοκρατικὸν κόσμον, ὑπὸ τὴν προστασίαν ἀνδρός, εἰς ὃν, τυφλοῖς ὀμμασιν, ἐνεπιστεύετο ὄλον αὐτῆς τὸ μέλλον, ὅλην αὐτῆς τὴν ζωὴν, ὅλην αὐτῆς τὴν ὑπαρξίν, δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπερισχύσῃ τῆς συγκινήσεως, ἣν ἠσθάνετο ἀποχωριζομένη τοῦ εὐγενοῦς ἐκείνου πλάσματος, ὅπερ βαθεῖαν αἰετοπετὴν ἐπέδαφιλευσε συμπάθειαν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν μικρὰν, ὅτε ἔμαθεν ὅτι ἡ Μυρτῶ τῆς ἡ προσφιλή τῆς Μυρτῶ, ἐφευγε πολὺ μακρὰν, καὶ ὅτι ἴσως οὐδέποτε πλὸν θὰ τὴν ἐνανέβλεπεν, ἐπλήρωσε τὴν οἰκίαν ἀπὸ τοῦς κλαυθμηρισμοῦς τῆς θανάσιμος πληγείσης περισσεύρας. Ἀλλ' ἡ θύελλα ἐξεροῦσα, κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ τελευταίου ἀσπασμοῦ. Ἡ φύσις αὕτη, ἡ νεαρὰ καὶ πρωτογενής, ἧς οὐδέποτε τέως ἐσκέφθησαν νὰ συγκρατήσωσι τὰς παραφορὰς, κατελήφθη ὑπὸ ἀληθοῦς λαίλαπος κραυγῶν, δακρυῶν καὶ λυγμῶν. Προσεκόλλα τὰ χεῖλη τῆς εἰς τὰς παρειάς, εἰς τὰς χεῖρας, εἰς τὰ πτωχικὰ φορέματα τῆς ἀδελφῆς τῆς καὶ ἐπανελάμβανε πάντοτε τὰς λέξεις ταύτας, πάντοτε τὰς ἰδίας, εἰς τὰς ὁποίας ἐξεχέετο ταυτοχρόνως ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἀπελπισία τῆς.

— Ἀχ ! Ὅχι ! μὴ φύγῃς, Μυρτῶ μου, μὴ φύγῃς ! Δὲν θέλω νὰ γίνῃς . . . Ἐσὺ φεύγεις καὶ μένα ἄχ ! ποῦ μ' ἀφίεις ;

— Φρόνιμη, θὰ γυρίσω πάλιν, εἶπεν ἐκείνη, καὶ μετὰ τὴν προσπίπτειαν, κατόπιν ἐνός τελευταίου φιλήματος, ἐρρίφθη εἰς τὴν ἄμαξαν παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ κ. Λώρη, ὅστις εἶχεν ὀλίγον ἐκνευρισθῆ ὑπὸ τῆς ἀληθῶς λυπηρᾶς ἐκείνης σκηπῆς.

— Ἐμπρός ! εἶπεν εἰς τὸν ἀμαξηλάτην, ὅστις ἔλαβε τὰς ἡνίας, ἐκροτάλισε τὸ μαστιγιόν του καὶ ἡ ἄμαξα ἀνεχώρησε.

— Τί ἤξεύρεις καὶ κάμνεις καὶ σὲ ἀγαποῦν ; εἶπεν ὁ κ. Λώρης, ὅταν ἐφθασαν πεντήκοντα βήματα μακρὰν τῆς Ἐπαύλεως τῶν Ρόδων.

— Ἡξεύρω νὰ ἀγαπῶ !

Καὶ σιγὰ-σιγὰ ἐσπῆγγισε σιωπηλῶς ἐν δάκρῳ, τὸ ὁποῖον κατέρρευεν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει τοῦ παιδίου, τὸ ὁποῖον ἐγκατέλειπε παρὰ τὴν θέλησίν τῆς.

— Τώρα ἐτελείωσεν, εἶπε, παρατηροῦσα τὸν κ. Λώρη μετ' ἀπεράντου τρυφερότητος. Οὐδέποτε πλέον θὰ κλάψω . . . ἐκτὸς ἂν με ἐπιπλήξετε

— Δὲν εἶμαι ἐχθρὸς τῶν δακρυῶν σου, καὶ ἀπ' ἐναντίας θὰ σὲ ἐπέπλητον, ἐὰν ἐβλεπον ὅτι ἄνευ θλίψεως ἐγκατέλειπες τὴν πατρικὴν στέγην, ὑψ' ἦν ἐξῆρες χρόνους μακροῦς.

— Ὅτι δὲν λυποῦμαι τὸ σπῆτι, τὸ ἤξευρες καλῶς . . . λυποῦμαι τὸ ἀδελφάκι μου, ποῦ τόσο με ἀγαποῦσεν . . .

Ἡ ἄμαξα εἶχε φθάσει ἤδη εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ἐσχατιὰν τοῦ χωρίου, ὅπου ὁ κ. Ἀντωνιάδης ἀνέμενε. Ὁ κ. Λώρης τὸν προσεκάλεσε νὰ ἀλλοτῆ ἐπὶ τῆς ἀμάξης.

— Θὰ μεταβῶμεν πρῶτον εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ὅπως ἀφήσωμεν ἐκεῖ τὰς ἀποσκευὰς, καὶ ἐπειτα θὰ ὑπάγωμεν εἰς τὸ Πραξενεῖον, ὅπου θὰ γίνωνται τὰ ἐγγράφα. Ἡ ἄμαξα θὰ σᾶς ἐπαναφέρῃ εἰς τὸ χωρίον, ἐπληρώθη καὶ διὰ τὴν ἐπιστροφὴν.

— Ἀρὰ γε αἱ διηγήσεις μου ἐκαρπύφορησαν ; διηρωτηθῆ ὁ πρόξενος, βλέπων τὸν κ. Ἰάκωβον Λώρη νὰ εἰσέρχεται εἰς τὸ γραφεῖόν του, κρατῶν τὴν Μυρτῶ ἐκ τῆς χειρὸς καὶ ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ κ. Ἀντωνιάδου, οὗτινος ἡ συνείδησις ἐφαίνετο ὡς μὴ διατελοῦσα ἐν εἰρήνῃ πρὸς ἑαυτόν.

Οἱ δύο Παρισίνοι ἀντήλλαξαν πλησιαζόντες ἐν νεῦμα τοσοῦτον ἐκφραστικόν, ὥστε δὲν ὑπῆρχεν ἀνάγκη νὰ προστεθῆ οὐδὲ λέξις, ὅπως συνεννοηθῶσιν ἀλλ' ὁ κ. Λώρης εὐκρινε καλὸν νὰ ἐξηγήσῃ τὴν ὑπόθεσιν μετὰ δύο λέξεις σαφῶς καὶ ἀκριβῶς.

— Ἴσως πράττετε πολὺ ἀβασανίστως ὅ,τι πράττετε, εἶπεν ὁ πρόξενος. Τοῦτο πιθανὸν νὰ γίῃ σοβαρὰς συνεπειὰς διὰ τὸ μέλλον σας.

— Πρὸ παντός ὅ,τι πράττω εἶναι φιλόφρονον. Σώζω τὸ δυστυχὲς παιδίον ἐκ τῆς ἐδῶ ἀναμενοῦσης αὐτὸ βεβαίας δυστυχίας. Παρατηρήσατε ἐὰν δὲν εἶναι θελκτικὴ ὑπὸ τὰ ῥάκη ταῦτα, καὶ ὅπως ἀξία τοῦ ἐνδιαφέροντος, ὅπερ δεικνύω ἔτι αὐτῇ.

— Δὲν ἀντιλέγω, ἀλλὰ τοῦτο δὲν μετριάξει τὴν σοβαρότητα τῆς πράξεώς σας.

— Καὶ ὁμως, ἀπ' οὗ ἀπαξ ἐγνώρισα τὰ ὅσα γνωρίζω ἵπρετε νὰ τὸ πράξω. Τὸ πᾶν εἶναι ἔτοιμον καὶ δὲν ὑπολείπεται πλέον, ἢ ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν ὑπογραφῶν μας. Ἴδου καὶ ἓνα σκελετὸν τοῦ σχετικοῦ ἐγγράφου, τὸν ὁποῖον συνέταξα σήμερον τὸ πρωί, καὶ τὸν ὁποῖον σᾶς παρακαλῶ νὰ τὸν ἐνσαρκώσητε μετὰ τὴν ὑψὴν τοῦ νόμου Ἐπειτα ἀφίνω τὴν Κέρκυραν καὶ φεύγω μεθαύριον μετὰ τὸ αὐστριακόν. . .

— Καὶ ὅ,τι βρέξῃ ἄς κατ' βάσιν. Φεύγει ὁ Λώρης καὶ οἱ ἔρωτες αὐτοῦ.

— Ἴδου μία λέξις ἴσως ἄτοπος, εἶπεν ὁ καλλιτέχνης λίαν σοβαρῶς. Ὁ ἴσως δὲν ἔχει καθόλου μέρος εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ἀλλὰ σὲ παρακαλῶ τελεῖωσεν αὐτὰ τὰ χαρτιά, διὰ νὰ ἀπολαχθῇ μίαν στιγμὴν ταχύτερον, ἀπ' αὐτὸν τὸν Μαγγοῦφν.

— Ὅχι δά, δὲν φαίνεται ὀχληρὸς, εἶπεν ὁ πρόξενος (ἀδιόρθωτος σκώπτης) καὶ σοῦ λέγω ἀναμεταξύ μας φαίνεται πολὺ εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν ἐπιχειρήσιν του ταύτην, ἀλλ' ἐπειδὴ μοῦ ἀρέσει νὰ σοῦ εἶμαι ἀρεστός, θὰ τὸ τελεῖωσω ἐντὸς πέντε λεπτῶν.

Ὁ πρόξενος ἐτήρησε τὸν λόγον του, καὶ τῇ βοηθείᾳ τοῦ γραμματέως του ἐκάτερον τῶν συμβαλλομένων μερῶν, ὡς λέγουσιν ἐν τῇ ὠραίᾳ γλώσσῃ τῶν ἐπιχειρήσεων, εἶχε τὸ ἐγγράφον του ἐν τάξει.

Ὁ κ. Ἀντωνιάδης, ἐρμαιυσθεὶς μετὰ τὰς τρεῖς χιλιάδας του φράγκα, τὰς ὁποίας ἐκέρδισε χωρὶς πολὺ κόπον, δὲν εἶχε παρὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ χωρίον, ἀλλὰ παρὰ τὸν ἐγωισμόν, τὸν ὁποῖον ἐπέδειξε καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν λεπτῶν συμφωνιῶν, ἐθεώρησε καθήκον κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν τοῦ χωρισμοῦ νὰ δεῖξῃ ποιὰν τινὰ αἰσθηματικότητα, ὅπως δεῖξῃ, ἴσως, ὅτι ἡ χορδὴ τῆς πατρικῆς του στοργῆς δὲν ἐπαθε παντελῆ ἀτροφίαν.

(ἀκολουθεῖ)

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

(συνέχεια από σελίδος 818)

ΣΟΥΛΤΑΝ ΜΕΧΜΕΤ Β', Ο ΠΟΡΩΤΗΣ (1451 - 1481)

Τὸ τερατῶδες τοῦτο τηλεβόλον, ἡ κατασκευὴ τοῦ ὁποίου διήρκεσεν ὑπὲρ τοὺς τρεῖς μῆνας, εἶναι τὸ μέγιστον, ἐξ ὧν ἀναφέρει ἡ ἱστορία. Αἱ λίθιναι αὐτοῦ σφαῖραι εἶχον περιφέρειαν δώδεκα σπιθαμῶν¹, βάρος δὲ ὑπερ-επτακοσίων χιλιογράμμων· κατὰ δὲ τὴν πρῶτην αὐτοῦ ἐν ταῖς περιχώροις τῆς Ἀδριανουπόλεως δοκιμῇ, ἡ σφαῖρα αὐτοῦ ἔπεσεν εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς μιλίου καὶ ἐβυθίσθη ἐντὸς τῆς γῆς εἰς βάθος μιᾶς ὀργυιᾶς. Χίλιοι καὶ πλέον ἄνδρες ἐτάχθησαν πρὸς χειρισμὸν αὐτοῦ, ἐβδομήκοντα δὲ ζεύγη βοῶν καὶ δύο μῆνες ἐχρειάσθησαν διὰ νὰ μετακομισθῇ ἐξ Ἀδριανουπόλεως ἐνταῦθα.

Τῇ 12 Ἀπριλίου 1453, πλεύσας ἐκ Καλλιπόλεως καὶ ὁ ἐξ 150 διαφόρων πλοίων καὶ ὑπὸ ναύαρχον τὸν ἀρνησίθρησκον Βούλγαρον **Μπαλτάογλου Σουλεῦμάν βέην** τουρκικὸς στόλος, ἀπέκλεισε καὶ ἀπὸ θαλάσσης τὴν πόλιν, ἀγκυροβολήσας πρὸ τοῦ **Διπλοκιονίου** (Βεσικτάς). Ὁ δὲ Μεχμέτ, ἅμα ἔμαθε τὴν πρὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀφίξιν τοῦ μεγάλου τηλεβόλου καὶ τοῦ λοιποῦ πυροβολικοῦ, ἐξεκίνησε καὶ αὐτὸς ἐξ Ἀδριανουπόλεως τῇ 23 Μαρτίου μεθ' ὄλου τοῦ ὑπολοίπου στρατοῦ. Καὶ τῇ πρώτῃ τῆς 5 Ἀπριλίου, ἡμέρᾳ Παρασκευῆ, καὶ ὁμολογῶν τῆς **Ζωοδόχου Πηγῆς**, μετὰ τὴν προσευχὴν τῆς μεσημβρίας, παρέταξε πέριξ τῶν τειχῶν 160 περίπου χιλιάδας ἀνδρῶν.

Ἡ πολιορκία τῆς Πόλεως διήρκεσε 53 ἡμέρας. Τῇ δὲ 29 Μαΐου πρωί, ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος Τρίτη, οἱ Τούρκοι, καταρρίψαντες τὸ ἐξωτερικὸν τῆς Πόλεως τείχος καὶ εἰσβαλόντες διὰ τῆς παραφυλίδος τῆς **Κερκόπορτας**, κατ' ἀρχὰς μὲν περὶ τοὺς πενήκοντα, μετ' ὀλίγον δὲ πολυπληθέστεροι, ἐγένοντο κύριοι τῆς Πόλεως. Κατὰ τὴν φθερὰν τῆς στιγμῆς ἐκείνης σύγχυσιν καὶ τὴν ἐπακολουθήσασαν συμπλοκὴν, εὔρε τὸν θάνατον καὶ ὁ αὐτοκράτωρ Κωνσταντῖνος, ἔμπροσθεν τῆς πύλης τοῦ Ἁγίου Ρωμανοῦ (Τόπ-καπού), τὴν ὁποίαν αὐτοπερσώπως ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς πολιορκίας ἐφρούρει.

Ὁ δὲ σουλτάνος, εἰσελθὼν περὶ τὴν μεσημβρίαν εἰς τὴν Πόλιν, μετέβη κατ' εὐθείαν εἰς τὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας ναόν, ὅπου καὶ ἐτέλεσε τὴν μεσημβρινὴν προσευχὴν του, ἔκτοτε δὲ ὁ ναὸς ἐκεῖνος, καθὼς καὶ ὅλοι οἱ μεγαλεῖτεροι καὶ ὡραιότεροι ναοὶ τῆς Πόλεως μετετέραπτησαν εἰς τεμένη, τοῦ σουλτάνου αὐ-

στηρῶς ἀπαγορεύσαντος τὴν βεβήλωσιν αὐτῶν καὶ τὴν εἰς ἄλλας ἀνάγκας χρησιμοποίησίν των.

Πρῶτη τοῦ σουλτάνου φροντίς, ἅμα ἔμαθε τὸν θάνατον τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ τελευταίου πατριάρχου Ἁθανασίου τοῦ Β', ἦτο νὰ διατάξῃ τὴν ἄμεσον ἐκλογὴν νέου πατριάρχου, τοιοῦτον δέ, συνελθόντες οἱ ἐναπομείναντες ἀρχιερεῖς καὶ πρόκριτοι, ἐξέλεξαν τὸν γνωστὸν μας μοναχὸν Γεώργιον Σχολάριον, μετονομασθέντα **Γεννάδιον Β'**. Ὁ σουλτάνος, τὰ μάλιστα εὐχαριστηθεὶς διὰ τὴν γενομένην ἐκλογὴν, καθόσον εἶχεν ἤδη πρὸ πολλοῦ ἀκούσει περὶ τοῦ Σχολαρίου, ἡ παιδεία, ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ φρόνησις τοῦ ὁποίου ἦτο περιώνυμος, ἐπεκύρωσεν ἄμέσως τὴν ἐκλογὴν, ἀποστείλας δὲ τιμητικὴν ἐξ ἀνωτέρων βαθμῶν συνοδείαν, προσεκάλεσε τὸν πατριάρχην εἰς τὰ ἀνάκτορα καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν ἐπισήμως καὶ μετὰ μεγάλων τιμῶν. Προσαγορεύσας δὲ αὐτὸν **Ἐθνάρχη** (Μιλλέτ-μπασην) τοῦ βασιλικοῦ γένους τῶν Ρωμαίων καὶ δοὺς αὐτῷ τὸ λεγόμενον **Βεράτιον**, δι' οὗ ἀνεγνώριζεν εἰς αὐτὸν καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τοὺς μητροπολίτας, πᾶσαν θρησκευτικὴν, ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἀστικὴν ἐπὶ τῶν Χριστιανῶν δικαιοδοσίαν, συνώδευσε αὐτὸν, ἀπερχόμενον, μέχρι τοῦ προαυλίου τῶν ἀνακτόρων καὶ ὑπεβόηθη αὐτὸν ἰδιοχείρως νὰ ἐπιβῇ τοῦ ἵππου. Δοὺς δ' αὐτῷ καὶ πάλιν πολυπληθῆ τιμητικὴν συνοδείαν, προέπεμψεν αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ὃν ἔδωκεν αὐτῷ εἰς Πατριαρχεῖον. Μεθ' οὗ ὁ σουλτάνος ἀνεχώρησεν εἰς Ἀδριανούπολιν, ὁπότεν ἀπέστειλε νικητήρια γράμματα εἰς πάντας τοὺς βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας τῆς γῆς, ἀγγέλλων τὴν κατάλυσιν τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Βυζαντίου καὶ τὴν ἵδρυσιν τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους. Ἐπανῆλθε δὲ ὁ σουλτάνος εἰς Κωνσταντινούπολιν κατ' Ἀπρίλιον τοῦ ἐπομένου ἔτους (1454) καὶ ἐγκατασταθεὶς ὀριστικῶς, ἀνεκήρυξεν αὐτὴν πρωτεύουσαν τοῦ Κράτους του.

Ἄλλ' ὁ μεγαλοπράγμων Μεχμέτ καὶ μετὰ τὸ κατόρθωμά του τοῦτο δὲν ἠδύνατο νὰ μείνῃ ἥσυχος. Ἦθελε νὰ ἐπεκτείνῃ τὸ Κράτος του καὶ πρὸς βορρᾶν μέχρι τοῦ Δουνάδεως. Ἰδίως ἐπεδίωκε τὴν κατάλυσιν τοῦ σερβικοῦ Κράτους καὶ τὴν ἄλωσιν τοῦ περιωνύμου φρουρίου τοῦ **Βελιγραδίου**. Προετοιμασθεὶς λοιπὸν ἐξεκίνησε κατ' Ἀπρίλιον πάλιν τοῦ μεθεπομένου ἔτους (1456), 150 χιλιάδες ἄγων στρατοῦ καὶ 300 μεγάλης δλκῆς τηλεβόλα, κατὰ τῆς Σερβίας καὶ ἐλθὼν ἐπολιόρησεν ἀπὸ ξηρᾶς τὸ Βελιγράδιον, ἐνῶ ταυτοχρόνως, ὁ ὀθωμανικὸς στόλος, ἐκ 200 ἀποτελούμενος τριήρων, ἀναπλεύσας διὰ τοῦ Εὐξείνου τὸν Δουνάδιν, ἐπολιόρησε τὴν πόλιν καὶ ἀπὸ θαλάσσης.

Ἄλλ' ἡ ἄλωσις τοῦ Βελιγραδίου θὰ γιναι γεν ἐλεύθερον πλέον εἰς τὸν σουλτάνον τὸν

πρὸς τὴν Οὐγγαρίαν δρόμον. Ἐφ' ᾧ καὶ ἀναφαίνεται πάλιν ἐπὶ τῆς πολεμικῆς σκηπῆς ὁ περιβόητος Οὐνιάδης, ὅστις, συγκροτήσας στρατὸν ἐξ 60 χιλιάδων ἀνδρῶν διαφόρου ἐθνότητος καὶ ἐλθὼν πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν Τούρκων, συνῆψε μετ' αὐτῶν, πρὸ τῶν τειχῶν τοῦ Βελιγραδίου, τὴν ἱστορικὴν τῆς 14 Ἰουλίου μάχην, καθ' ἣν τὸν μὲν στρατὸν τοῦ Μεχμέτ διεσκόρπισε, κατέσχε δὲ καὶ δλόκληρον τὸ βαρὺ ἐκεῖνο πυροβολικόν του· θὰ ἤχημαλώτιζε δὲ καὶ τὴν στόλον των, ἐὰν δὲν ἐφρόντιζον οἱ Τούρκοι νὰ πυρπολήσωσιν ἐγκαίρως αὐτόν.

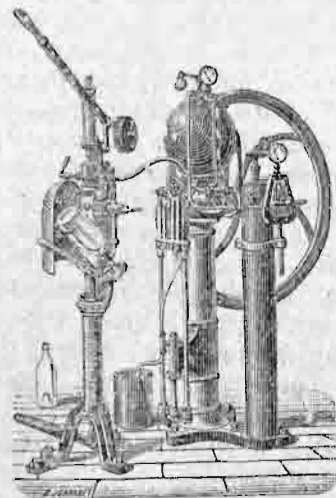
Μένεα πνέων ὁ Μεχμέτ διὰ τὴν ἦτταν ταύτην, ἐπέστρεψεν ἐν σπουδῇ εἰς Ἀδριανούπολιν καὶ ἀνασυγκροτῶν τὰς δυνάμεις του νὰ ἐκδικηθῇ τὸν Οὐνιάδην. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἔμαθε τὸν θάνατον τοῦ τελευταίου τούτου, ἐπισυμβάντα δύο μόλις ἀπὸ τοῦ τελευταίου κατορθώματος μῆνας. Λέγεται δὲ, ὅτι ὁ Μεχμέτ, δυσανασχετήσας, εἶπε τὰ ἐξῆς ἀξιωματώτα, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσι τὸ μέγιστον ἴσως τῶν ἐγκωμίων τοῦ δικτῆμου Οὐγγρου στρατηλάτου:

— **Κρίμα!** Δὲν θὰ ἠμπορέσω πλέον νὰ ἐκδικηθῶ τὸν μόνον Χριστιανόν, ὁ ὁποῖος εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ καυχᾶται, ὅτι με ἐνίκησεν!

Ἐν ταῦταις, μετὰ διαφόρους ἄλλας ἐκστρατείας, ὁ Μεχμέτ ὑπέταξε, μετὰ τρία ἔτη (1459), ὀριστικῶς τὴν Σερβίαν καὶ ἐκήρυξεν αὐτὴν ἐπαρχίαν Ὀθωμανικὴν. Ἄλλ' οἱ ἐγκριτότεροι τῆς χώρας, προτιμήσαντες τὴν ἐξορίαν ἀπὸ τῆς δουλείας, προσέφυγον τότε εἰς τὴν Οὐγγαρίαν, ὅπου, ἀποτελέσαντες στρατιωτικὰς οὕτως εἰπεῖν ἀποικίας, παρέσχον ἀργότερον εἰς τὴν Αὐστρίαν τοὺς ἀνδρειότερους στρατιώτας. Ταυτοχρόνως μετὰ τῆς Σερβίας ὑπετάγη καὶ ἡ Βοσνία, τῆς ὁποίας ὅμως οἱ κάταικοι δὲν ἐμιμήθησαν τὸ παράδειγμα τῶν ἐν Σερβίᾳ ὁμοφύλων των, προτιμήσαντες νὰ ἐξωμώσωσι, παρὰ νὰ ἐκπατρισθῶσι καὶ χάσωσι τὰς περιουσίας των.

(ἀκολουθεῖ)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Μ. ΜΕΛΙΣΣΟΠΟΥΛΟΣ
καθηγητὴς ἐν τῇ Ρωσικῇ Σχολῇ

ΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑΙ
ΓΑΛΛΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ
ΔΙΑ ΓΚΑΖΟΣ

Κατάλογοι καὶ πληροφορία ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ «ΑΠ' ΟΛΑ».

1. Τρεῖς ἐκ τῶν σφαιρῶν τούτων ἐνετείχεσε κατόπιν ὁ Μεχμέτ, ὡς τρόπον αἰ, ἐπὶ τῆς πύλης τοῦ Ἁγίου Ρωμανοῦ, ἧς τουρκιστὶ ἐκλήθη Τόπ-Καπού, ἀκριβῶς, διότι ἀπέναντι αὐτῆς εἶχε στηθεὶ τὸ τηλεβόλον τοῦτο.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΔΥΟ ΔΑΚΡΥΑ

Νεαρᾶς κυρίας ὁ υἱός, μαθητῆς ἑλληνικῆς σχολῆς τοῦ Πέραν, κατὰ τὴν περυσινὴν σχολικὴν περίοδον, ἔχων εἰς τὸ παθητικόν του ὑπὲρ τὰς τεσσαράκοντα ἀπουσίας καὶ περισσειαν μηδενικῶν εἰς τὰ ἑλληνικά, ἔμεινε στάσιμος.

Ἡ μητέρα — ὡς ὄλαι αἱ μητέρες — φρονούσα ὅτι ὁ υἱός της εἶνε φωστήρας, ἐθεώρησε τὸ πρᾶγμα φοβερὸν ἀδίκημα καὶ ἔσπευσε νὰ διαμαρτυρηθῆ παρὰ τῆ διευθύνσει τῆς σχολῆς.

Ἄλλ' ὁ κ. Διευθυντής, πιστὸς τῶν καθηκόντων του καὶ τοῦ Κανονισμοῦ τηρητής, ἀπεριφράστως ἐδήλωσεν εἰς τὴν μητέρα, ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ προβιβασθῆ ὁ υἱός της, ἀφοῦ τόσας εἶχεν ἀπουσίας καὶ στάσιμος ἦτο εἰς τὰ ἑλληνικά.

Ἄλλ' ἡ φιλόστοργος μήτηρ καὶ πάλιν δὲν ἔκρινε τὸν προβιβασμὸν ἀδύνατον.

Καὶ κατέφυγεν, ὡς γίνεται παρ' ἡμῖν συνήθως, εἰς τὰς συστάσεις...

Καὶ καταφεύγει κατὰ πρῶτον εἰς συντάκτην τῆς «Προόδου», ἐπικαλουμένη τὴν φιλικὴν καὶ δημοσιογραφικὴν του παρὰ τῆ διευθύνσει τῆς σχολῆς ἐπέμβασι.

— Μὰ ἀφοῦ, ἀγαπητὴ κυρία, δὲν ἐπιτρέπει ὁ Κανονισμὸς τῆς σχολῆς...

— Εἶνε ἀδίκημα, σᾶς λέγω, ὁ υἱός μου εἶνε ἄξιος προβιβασμοῦ.

Ἐπὶ τέλους, πιεζόμενος ὁ συντάκτης τῆς «Προόδου» ὑπὸ τῆς κυρίας, ἀπευθύνεται πρὸς τὴν διευθύνσει τῆς σχολῆς, παρακαλῶν, εἰ δυνατόν, νὰ ἐξοικονομηθοῦν τὰ πράγματα.

— Ἀδύνατον, τῷ ἀπαντῶσι. Τὸ ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ εἶνε ρητόν. Ἀπουσία ὑπὲρ τὰς 40. Στάσιμος εἰς σπουδαῖον μάθημα : εἰς τὰ ἑλληνικά. Θέλετε νὰ παραβιάσωμεν τὸν Κανονισμὸν ; ...

— Ὅχι βεβαίως, ἀπαντᾷ ὁ συντάκτης τῆς «Προόδου», καὶ σᾶς συγχαίρω μάλιστα διὰ τὸ φιλόνομόν σας.

Ἡ φιλόστοργος μήτηρ καὶ πάλιν δὲν ἀποθαρρύνεται.

Ἡ «Προόδος» ἀπέτυχε. Καταφεύγει εἰς τὸν «Ταχυδρόμον».

Συντάκτης τοῦ «Ταχυδρόμου», συγγενῆς μάλιστα τῆς κυρίας μητρὸς, γράφει εἰς τὴν διευθύνσει τῆς σχολῆς, συνιστῶν νὰ εἰσακουσθῆ ἡ παράκλησις τῆς κυρίας.

Ἡ διευθύνσις ἀνταπαντᾷ, ὅτι λυπεῖται πολὺ, διότι, παρὰ τὰς διαθέσεις της, ἀδυνατεῖ νὰ φανῆ ἐπιεικής. Ὁ Κανονισμὸς δὲν τὸ ἐπιτρέπει. Ἀπουσία ὑπὲρ τὰς 40. Στασιμότης εἰς ἓν σπουδαῖον μάθημα : τὰ ἑλληνικά.

Ἀπέτυχε καὶ ὁ συντάκτης τοῦ «Ταχυδρόμου». Ὁ υἱός τῆς κυρίας θὰ χάσῃ τὸν χρόνον του...

Ὅχι ! εἶνε ἀδικία. Ὁ υἱός της πρέπει νὰ προβιβασθῆ...

Καὶ ἀπευθύνεται εἰς... τὸν «Νεολόγον»... Ὅχι, πάλιν εἰς τὸν «Ταχυδρόμον». Ἄλλὰ τὴν φορὰν αὐτὴν εἶνε βεβαία περὶ τῆς ἐπιτυχίας. Ὁ κ. συντάκτης τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς εἶνε ἔφορος τῆς σχολῆς.

Ἐδῶ σὲ θέλω, κύριε Διευθυντά ! Ὁ ἔφορος θερμῶς συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς ὑποθέσεως τῆς κυρίας μητρὸς.

Ὁ κ. Διευθυντής περιέρχεται εἰς δύσκολον θέσιν.

Ἄλλ' ἐπὶ τέλους ὑπερισχέει τὸ καθήκον, ὁ νόμος.

Dura lex, sed lex.

— Μᾶς διατάσσετε, κύριε Ἐφορε, νὰ παραβιάσωμεν τὸν Κανονισμὸν μας ; Ρητὸν εἶνε τὸ ἄρθρον του... Ἄλλ' ἐὰν πάλιν μᾶς τὸ διατάσσετε, ἐγὼ ἀπεκδύομαι πάσης εὐθύνης...

— Ὅχι, ὄχι, λέγει ὁ κ. Ἐφορος· ἔλεγα, ἐὰν ἦτο δυνατόν, νὰ ἐπέλθῃ καμμία ἐξοικονομησις...

— Οὐδεμία. Ἡ θὰ προβιβασθῆ τὸ παιδί ἢ ὄχι. Ὁ Κανονισμὸς μᾶς ἐπιβάλλει νὰ μένῃ εἰς τὴν ἰδίαν τάξιν. Ἐχω ὑπερτάτον καθήκον νὰ σέβωμαι τὸν Κανονισμὸν. εἶμαι δὲ βέβαιος ὅτι καὶ ἡ Σεβαστὴ Ἐφορεία...

— Βεβαιότατα, βεβαιότατα, λέγει δυσφορῶν ὁ κ. Ἐφορος καὶ ἀπέρχεται, ὅχι πολὺ εὐχαριστημένος, διότι εἶχε δώσει τὸν λόγον του εἰς τὴν μητέρα, ὅτι τὸ παιδί της θὰ προβιβασθῆ ! ...

* *

Ἀπελπισθεῖσα πλέον ἡ κυρία μητέρα, με ψυχικὴν ὀδύνην δέχεται νὰ πῆ τὸ πικρὸν ποτήριον : Νὰ χάσῃ—ἀδίκως—τὸ παιδί της ἓνα ὀλόκληρον χρόνον...

Καὶ μεταβαίνει εἰς τὴν σχολὴν νὰ παραλάβῃ τὸ εἰσιτήριον καὶ τὸν κατάλογον τῶν βιβλίων.

Ἀλλοίμονον ! Ἀναγινώσκει τὸν κατάλογον... Περιέχει τὰ περυσινὰ βιβλία ! Τὴν πνίγει ἡ λύπη, ἡ ἀπελπισία, ὁ ψυχικὸς πόνος... Καὶ εὐθέως δύο δάκρυα κατακυλοῦν εἰς τὰς παρειάς της...

Βλέπει τὰ δύο ἐκεῖνα δάκρυα ὁ κ. Διευθυντής.

Καὶ συγκινεῖται. Ἄνθρωπος ἦτο καὶ αὐτός. Ἐχουν ἡ αὐστηρότης καὶ τὸ φιλόνομον, τὰ ὄριά των...

Καὶ τεταραγμένος ἀνεγείρεται καὶ διατάσσει νὰ... ἐκδοθῆ εἰσιτήριον διὰ τὴν... ἀνωτέραν τάξιν ! ...

* *

Τὰ δύο δάκρυα ἐκεῖνα ἀπῆλειπεν τὸ ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ !

Με δύο γυναικεία δάκρυα ἐπετεύχθη ὅ,τι δὲν κατώρθωσεν εἰς Σεβαστὸς Ἐφορος ! ...

Ἡ ἀδυναμία δακρύων δύο κατερράκωσε τὴν δύναμιν τριῶν δημοσιογράφων ! ...

Καὶ ἔπειτα ἀρεσκοῦμεθα νὰ διακηρύττωμεν ὅτι ἡ δημοσιογραφία εἶνε δύναμις ! ...

Μ. ΣΩΦΡΟΝΙΑΔΗΣ

Ἐξεδόθη :

Διὰ τοὺς γονεῖς καὶ διὰ τὴν νεολαίαν μας

Β. Κιολεμένογλου — «Τὰ Ἀφροδίσια νοσήματα»

Εὐρίσκειται εἰς ἅπαντα τὰ βιβλιοπωλεῖα

καὶ παρὰ τῶν συγγραφεῖ :

Ἰδοδος Γαλατῆ Σεράϊ, ἀριθ. 1.

— Τιμὴ γρ. 4 —

J'échange t. p. différents

CONST. CONSTANTINOFF

Trebizonde (Turquie)

ΓΥΡΩ ΜΟΥ...

Γύρω μου ψευτογελοῦν καὶ ψευτοκλαίουν πρόσωπα καὶ πράγματα, καὶ ἡ ἀνία ἐνσκήπτει ἀστόργως καὶ βαρεῖα. Ἡ ἀνοιξὶς παρήλθε κοιμισμένη καὶ νοθρά, αἱ ἄλλα ἐποχὴ ἀκολουθοῦν νυσταλέαι, ὁ οὐρανὸς σκυθρωπάζει, οἱ ἄνθρωποι στραβοκετιάζονται, ὁ ὀρίζων μελαγχολεῖ...

Ἐὰν οἱ ὀφθαλμοὶ μου, κουρασμένοι ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ περιβάλλοντος, ἢ σκοτεινοί, τίς οἶδε διατί, βλέπουν τόσον ἀπαισιόδοξος, ἔχει καλῶς. Διότι θὰ συμβαίῃ τὸ ἐναντίον εἰς τοὺς λοιποὺς θνητούς. Ἄλλ' ὠρισμένως εἶναι μορφασμοὶ πόνου οἱ συσπασμοὶ τῶν προσώπων τῶν διαβατῶν, καὶ οἱ ψιθυρισμοὶ τοῦ ἀκούω τόσον συχνά, δὲν εἶναι, εἰμὴ στόνοι καὶ παράπονα, πάντοτε στόνοι. Τὸ ἄσμα τοῦ κορυδαλοῦ καὶ αὐτὸ ἐνέχει περισσοτέραν δόσιν μελαγχολίας ἢ φαιδρότητος. Ἡ χελιδὼν καθ' ἑκάστην πρωΐαν με ἀφυπνίζει με τὸ ἐναρμόνιον... μοιρολόγημά της. Παννύχιος ὁ βάτραχος ἐκτοξευεῖ ἀπὸ τὴν λίμνην ὕβρεις πρὸς τοὺς ἀστέρας.

Παρατηρήσατε τὴν χρυσαλίδα, ἀκολουθήσατε τὴν μέλισσαν, προσέξτε εἰς τὰς κινήσεις τοῦ μύρμηκος... Θαρρεῖς καὶ κάποια κατὰρα τὰ βαρύνει ὄλα καὶ ὡς κατάδικοι κατηραμένοι σύρουσι τὸ βαρὺ των βῆμα πρὸς ἐπιτέλεσιν μιᾶς ἀεννάου καὶ βασανίζουσης ἐργασίας... μιᾶς τιμωρίας.

* *

Γύρω μου τὸ πᾶν ἀγάλλεται...

Ἡ νεκροπομπὴ τοῦ ἦλθεν ὡς παραφρονία νὰ διακόψῃ τὴν ἀπέραντον γαλήνην, παρήλθεν ἤδη καὶ ἡ Ἐορτὴ τοῦ Σύμπαντος ροφᾷ ἀμέριμος ἡδύποτα καὶ οἶνους πολαιούς.

Τὸ ἀρνί, ὁ χάλιξ, ἡ χελώνη, ἡ σταγὼν, ἡ αὔρα... ὄλα, ὄλα σιγοψάλλουν παναρμόνια.

Ὁ ἥλιος—ἡ μεγάλη θεότης, πρὸ τῆς ὁποίας αἱ θρησκείαι τοῦ κόσμου παρελάνουν ἐν σιωπηλῇ λιτανείᾳ—στεφανώνει κατὰ μυριάδας τοὺς γάμους τῶν ὄντων καὶ ἡ αἰδήμων Σελήνη ἐπευλογεῖ τοὺς ἔρωτας τῶν σκιῶν.

Αἱ σκοτεινὰ ἡμέραι πανηγυρίζουν τοὺς ὀραίους ρεμβασμούς... αἱ λευκαὶ νύκτες ραίνουν με ἄνθη τὸ κῆμα.

Καὶ τὸ κῆμα γελᾷ. Καὶ αἱ νύκτες αἱ λευκαὶ καὶ οἱ ὀραῖοι ρεμβασμοὶ καὶ αἱ σοβαραὶ ἡμέραι προσφέρουν ἐκατόμβας εἰς τὴν μεγάλην Ἐορτήν. Τίποτε δὲν μένει γυμνὸν ἐνδύματος γάμου καὶ εἰς τὸ θεῖον σάλπισμα οὐδεὶς ἀγρόν ἠγόρασε...

* *

Γύρω μου τὸ πᾶν ἀγάλλεται...

Εἶμαι ὁ ὀραῖος Νυμφίος, ὁ μέγας τοῦ φωτός θεός, ὁ ὁποῖος σκορπίζω πρὸς ὄλας τὰς διευθύνσεις καλωσύνας καὶ μειδιήματα. Ἀπὸ τὴν μεγάλην μου καὶ ἀνεξίκακον καρδίαν ἐκπορεύονται λευκότεται φλόγες, μεταβάλλουσαι τὸν Ἄδην εἰς Παραδείσους καὶ καθιστῶσαι τὰ δάκρυα γλυκύτατα...

Καὶ εἶμαι ὁ θεὸς τοῦ σκότους καὶ τῆς κακίας, τοῦ ὁποῖου προσευχὴ εἶναι ὁ μορφασιὸς καὶ ἡ ὕβρις. Ἡ καρδία μου εἶναι Μεδουσα, αἱ δὲ σκέψεις μου ἀναθυμιάσεις τοῦ Ἄδου. Καὶ δι' αὐτὸ γύρω μου ψευτογελοῦν καὶ ψευτοκλαίουν πρόσωπα καὶ πράγματα, καὶ ὄλοι ὡς κατηραμένοι κατάδικοι σύρουσι τὸ βαρὺ των βῆμα πρὸς ἐπιτέλεσιν μιᾶς βασανίζουσης ἐργασίας... μιᾶς τιμωρίας.

ΣΠΥΡΟΣ ΘΕΟΧΑΡΗΣ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Ἐς τὰ κυπαρίσσια τοῦ Ἁγίου Γεωργίου
τῆς Χάλκης.

Μαῦρά μου κυπαρίσσια,
γεμάτ' ἀπελπισιά,
δρόδα ἕνα-ἕνα
ἔς τὸ δρόμο φυτεμένα
ποῦ πᾶν ἔς τὴν ἑκκλησιά,

σὰ μαῦροι καλογέροι
μοῦ φαίνεσθε, δροβοὶ
σὲ κάποι' ἀκολουθία,
ἀόρατη καὶ θεία,
ἀκίνητοι, βουβοί.

Τὰ πρῶτά μου τὰ χρόνια
μοῦ φέροντε ἔς τὸ νοῦ,
ποῦ ἔπαιζα κοντά σας
ἔς τὸν ἥλιο, ἔς τὴ σκιά σας,
ἔς τὰ σέκια τοῦ κρημνοῦ.

Εὐτυχησμένα χρόνια
ἐκεῖνα τῆς χαρᾶς·
πλὴν πέρασαν ταχέως·
τὰ ἔσπρωχνε βιαίως
ἀέρας συμφορᾶς,

ποῦ πλάκωσ' ἐπὶ τέλους
μ' ἀνήκουσιον ὄρμη
καὶ μ' ἔγυρε ἔς τὴ βία,
ἔς τοῦ πάθους τὴ μανία,
τὸ δύστιχο κορμί.

Μὲ δάκρυ τότε, δένδρα,
σᾶς πόυσα τὴ γῆ·
καὶ οὐράνε τὰ φύλλα
τοῦ πόνου ἢ μαυρίλα
ποῦ ἔβραζ' ἡ ψυχὴ.

Ἐπέρασ' ἡ φουροτοῦνα·
καὶ τώρα, μοναχὰ
ὅταν ἀργὰ τὸ βράδυ
ἔς τῆς νύχτας τὸ σκοτάδι
ὁ ἄνεμος βογγᾷ,

σὲ κάθε τῶν κλαδιῶν σας
ἀπαίσιο τριγμὸ
θυμοῦμαι τὰ χυμένα,
τὰ δάκρυα, καθένα
ὀδυνηρὸ λυγμὸ.

Χάλκη.

Α. Ν. ΒΕΡΝΙΚΟΣ

ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ ΟΡΟΙ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ

- 1.—Οὐδεμία αἰτήσις ἐγγραφῆς γίνεται δεκτὴ ἂν δὲν συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου.
- 2.—Τὸ τίμημα ἐμβάζεται ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ ταχυδρομ. ἐπιταγῆς (mandat poste), ἢ τραπεζιτικῆς ἐπιταγῆς, ἢ διὰ τουρκικῶν γραμματοσήμων ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς.
- 3.—Αἱ ἀποδείξεις φέρουσι τὴν ὑπογραφήν τοῦ διευθυντοῦ καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ φύλλου.
- 4.—Ὅλαι αἱ διαφημίσεις προπληρόνονται.
- 5.—Τὰ ἀποστελλόμενα πρέπει νὰ εἶναι ἐνυπόγραφα. Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.
- 6.—Αἱ ἐγγραφαὶ ἀρχοῦνται ἀφ' ἐκάστης ἑξαμηνίας.
- 7.—Διὰ πᾶσαν ἀλλαγὴν διευθύνσεως δέον ν' ἀποστέλληται 1 γρόσιον.

Ἐν ἀπὸ τὰ ὠραιότερα καλλιτεχνικὰ ἔργα τοῦ Φρά Ἀγγέλικου, ἡ Παρθένος μετὸν Ἀστέρα, ἐκλάπη ἐσχάτως ἐκ τοῦ μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Μάρκου τῆς Φλωρεντίας, ὅπου ἐφυλάσσετο. Ἐκόσμη τὸ δωμάτιον, ἐν ᾧ ἔμενε ὁ ἱερωμένος καλλιτέχνης ἐν τῷ μοναστηρίῳ, ἔνθα συνέθεσε τόσα καλλιτεχνήματα ἱερᾶς ἐμπνεύσεως.

Ἡ Παρθένος μετὸν Ἀστέρα συνεπλήρου μίαν λαμπρὰν σειρὰν ἔργων συνηνωμένων ἐξ ὅλων σπανίας τύχης εἰς τὰ μέρη, ἔνθα ἔζησεν ὁ καλλιτέχνης των. Ἦτο ἐν τῶν ὠραιότερων ἔργων τῆς ἀνεκτιμήτου ταύτης συλλογῆς. Ἡ Παναγία παρίστατο ἐν αὐτῷ ἐν ὅλῃ τῇ θείᾳ δόξῃ της, περιβαλλομένη ὑπὸ φωτοστεφάνου καὶ ἀγγέλων ἐχόντων συνηνωμένας τὰς χεῖρας. Ὁ Φρά Ἀγγέλικος ἠθέλησε νὰ ἐξάρῃ ἐν

τῇ εἰκόνι ταύτῃ τὴν οὐρανίαν Παρθένον, τὴν Ἐκλεκτὴν, τὴν ὑποδεικνυομένην ὑπὸ τοῦ συμβολικοῦ ἀστέρος, καὶ ὄντως ἔκαμεν ἔργον πίστεως καὶ καθαρωτάτης τέχνης. Τὸ ξύλον, ἐφ' οὗ εἰργάσθη ὁ καλλιτέχνης, περιβάλλεται ὑπὸ πλαισίου γοτθικῆς τέχνης. Ἔχει ὕψος 65 ἑκατοστών τοῦ μέτρου καὶ πλάτος 35 καὶ αἱ μικραὶ αὐτοῦ διαστάσεις συντέμνουν, ὥστε νὰ διευκολύνωσι τὴν κλοπὴν.

Οὐδὲν ἐγνώσθη περὶ τῆς κλοπῆς· οὔτε ἡ ἡμέρα—ἦν ὑποθέτουσιν ὡς τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἢ Δευτέραν. — Ἄρα γε εἶναι πεπωμένον τὸ μυστήριον, τὸ ὁποῖον ἐκάλυψε τὴν κλοπὴν τῆς Τζικόνδας, νὰ περικαλύψῃ καὶ τὴν τῆς Παναγίας;

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ «Ἀπ' Όλα» τὸ κομποτυπωμένον δεκαεξασέλιδον φυλλάδιον περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἱστορίας καὶ τῶν θαυμάτων τῆς Τιμίας Ζώνης τῆς Παναγίας, κατὰ γλαφυρὰν περιγραφὴν τοῦ συνεργάτου μας κ. Ἀν. Φ. Ἀσημακοπούλου. Τιμᾶται ἀντὶ δέκα παραδῶν μόνον. Ἰδιαιτέραι συμφωνίαι διὰ χονδρικήν ἀγορὰν εἰς τὰς ἐπαρχίας ἢ τὸ ἐξωτερικόν.

ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΟΝ

ὅπως ἐν βιβλιοπωλείον, ἀξιοῦν νὰ θεωρηθῇ τέλειον εἰς τὸ εἶδος του, ἢναι ἐφωδιασμένον δι' ὅλων τῶν προϊόντων τοῦ καλάμου, ἐπιστημονικῶν, φιλολογικῶν, μυθιστορημάτων, περιοδικῶν, λεξικῶν καὶ παντὸς ἄλλου, ὅπερ ὁ φιλιαναγνώστης καὶ φιλόμουσος πελάτης ἠθελε ζητήσῃ. Ἰδιαζόντως δὲ ὁ ἡμέτερος οἶκος, ἐπιθυμῶν τελείως νὰ ἀνταπο-

κριθῇ πρὸς τὸν προορισμὸν του καὶ νὰ δικαιολογήσῃ τὸ πασίγνωστον εἰς τὸ διεθνὲς κοινὸν ὄνομά του «Librairie des Ecoles», Péra, Place du Tunnel, 525, πρωτοστατεῖ μεταξύ τῶν ὁμοίων του οἴκων κατὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν διδακτικῶν καὶ κλασικῶν ἐν γένει βιβλίων, ἅτινα εἶναι ἐν χρήσει εἰς τε τὰς ἑλληνικὰς καὶ τὰς γαλλικὰς σχολὰς τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν ἐπαρχιῶν. Πλὴν τῶν ἄνω ἢ προοδευτικῆς διευθύνσεως του ἐπροίκισε τὸν οἶκον τοῦτον, μὲ ἰδιαιτέρον τμήμα χαρτοπωλείου, ἀρτιώτατα κατηρτισμένον καὶ πλοῦτον κοινῶν τε καὶ πολυτελῶν εἰδῶν γραφικῆς ὕλης διὰ τοὺς μαθητὰς καὶ τὰ γραφεῖα περιέχον.

Οἱ ἐνταῦθα καὶ ταῖς ἐπαρχίαις συναδέλφοι ὡς καὶ αἱ ἐφορεῖαι τῶν σχολῶν, ἀπολαύουσιν ἐννοικωτάτων ὄρων καὶ ἐκπτώσεων ἰδιαιτέρων.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΝ

Ἐνωρίς ἕνα ρις μᾶς ἐπρόβαλε καὶ ἐφέτος τὸ Ἡμερολόγιον Σκόκου διὰ τὸν νέον χρόνον τοῦ 1912. Εἶνε ὅ,τι τέλειον εἴμπορεῖ νὰ φαντωσθῇ Ἑλλήν ἐκδότης Ἡμερολογίου καὶ ὅ,τι πλούσιον ἔχουν· νὰ ἐπιδείξουν τὰ σύγχρονα ἑλληνικὰ γράμματα. Θαυμάσιαι εἰκόνες καὶ καλλιτεχνικώτατα διίστιχα εὐμορφαίνουν τὴν ὥραιαν τύπωσιν. Μίαν δὲ τοιαύτην ποικιλίαν καὶ τοιαύτην ψυχολογημένην κατάταξιν τῆς ὕλης μὲ διάσπαρτα ἀστεῖα καὶ ἀνάλογα ποιήματα, μόνον ἢ εἰδικότης τοῦ κ. Σκόκου εἴμπορεῖ νὰ πραγματοποιήσῃ.

Ἡ ἑλληνικὴ διηγηματογραφία μὲ τὰς μεγάλας προόδους ποῦ ἔκαμεν εἰς τὰ τελευταῖα αὐτὰ χρόνια κατὰ τὸ αἶσθημα καὶ τὴν ψυχολογίαν, κατὰ τὴν ἔμπνευσιν καὶ κατὰ τὴν αἰσθητικὴν, ἀντιπροσωπεύεται πλουσιοπάροχα. Εἰς αὐτὴν πρωτεύουν βέβαια οἱ Ἀθηναῖοι. «Ἡ Πέτρα τοῦ Ἐθρήνου», γραμμὴν ἀπὸ τὸν Ζερβόν, εἶναι εὐμορφο διηγηματάκι. «Ὁ πιλότος τοῦ Δὰρ Μπογάζ», γραμμένος ἀπὸ τὸν κ. Ράδον, ξετυλίσσει φυσικώτατα μίαν λεπτομέρειαν τοῦ ἀγῶνος τοῦ εἰκοσιένα. Εἰς τὸν «Θεῖον τοῦ Κωστή» ὁ Σπύρος Μελάς εἶναι πάντοτε χαριτωμένος. Ἀλλὰ καὶ τί εὐμορφα ὁ Νιρβάνας γράφει τὴν «Ἀνέττα», ὁ Ξενοπούλος τὸν «Μάγκαλο», ὁ Χατζόπουλος τὸν «Πήργον τοῦ Ἀλιβέρη» καὶ πρὸ πάντων τὴν «Παναγία τοῦ Τοῖσα Μπότσαρη» ὁ Καρκαβίτσος! Ἀλλὰ καὶ ὁ Χρηστοβασίλης καὶ ὁ Παπαντωνίου παρατάσσουν πολὺ ὥραϊα, ζωντανὰ καὶ χαρακτηρισμένα διηγηματάκια.

Ἡ ποίησις ἀντιπροσωπεύεται ἄφθονα καὶ ἐκλεκτικά. Ὁ Παλαμάς, ὁ Δροσίνης, ὁ Σουρῆς, ὁ Πολέμης, ὁ Κρουστάλης, ὁ Νιρβάνας, ὁ Πορφύρας, κατέχουν ἐξαιρετικὴν σελίδα. Καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιστήμην ἀρκετὰ εὐμορφα εἶναι πολλὰ ἐκλυκευμένα. Ἀνάμεσα δὲ εἰς αὐτὰ ὅλα δὲν λείπει οὔτε τὸ εὐθυμον, οὔτε τὸ γελοιογραφικόν. Πρὸ πάντων τοῦ Σατανᾶ τὰ εὐθυμογραφήματα, τὰ σατυρικὰ τετράστιχα καὶ οἱ καρικοτυῖρες εἶναι ἑξαιρέσιαι.

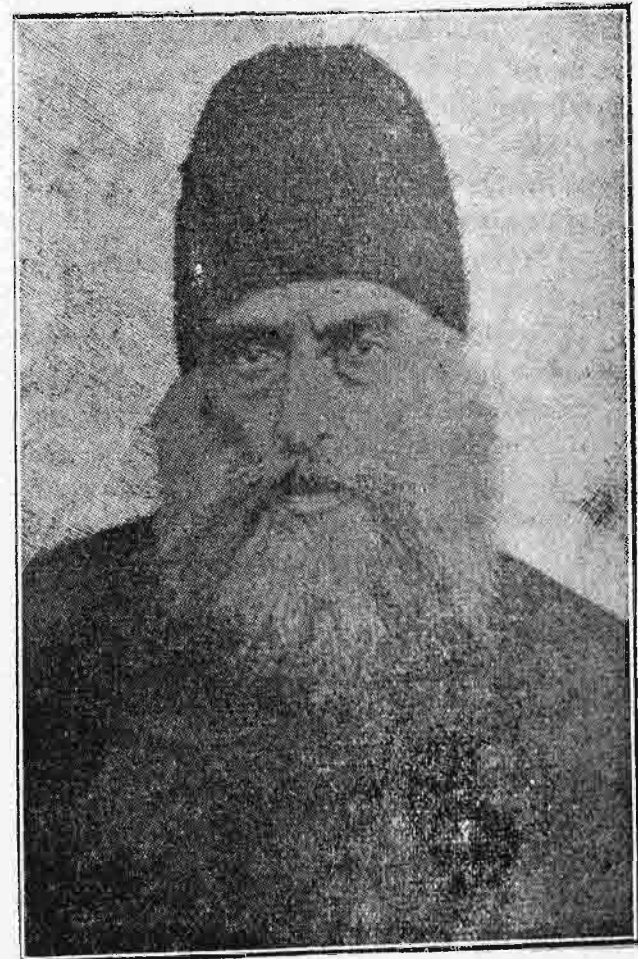
Μία τέτοια ἀνθοδέσμη τῆς συγχρόνου ἑλληνικῆς φιλολογίας, ἡ ἀποτελεῖ βέβαια βιβλίον ἀντάξιον ἀγάπης καὶ συστάσεως.

ΝΙΚΟΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

«Ι Π Π Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ»

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
Διευθυντής και ἀρχισυντάκτης Μ. ΜΟΥΣΕΙΔΗΣ ἰατρός
Ἐτησίως τόμος 600 περίπου σελίδων.
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ 40 ΓΡ. ΔΙ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ
10 ΦΡΑΓΚΑ ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΤΕΡΙΚΟΝ 10
Ἡμίσηια τιμὴ διὰ τοὺς φοιτητὰς τῆς ἰατρικῆς.
Τὸ εὐθηνότερον ἐπιστημονικόν ἑλληνικόν περιοδικόν
Πέραν, 6, ὁδὸς Χατζῆ Ἀχμέτ, 6.

Ὁ Πατριάρχης εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Ταταούλοις Γυμναστικοῦ Συλλόγου «Ἡρακλῆς»

Ὁ βασιλεὺς ἐν Περσίᾳ, ὅστις καὶ διευθύνει τὴν πολιτικὴν τοῦ νέου Σάχου.

ΠΕΡΣΙΑ

Ἡ διεθνὴς κατάστασις καθίσταται ἡμέρα τῆ ἡμέρα κρίσιμος, ἢ δὲ δευτέρα ἑξαμηνία τοῦ 1911 δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς μία τῶν κινδυνωδεστέρων ἐποχῶν ἀπὸ πολλῶν ἔτων. Ἡ Γαλλία μόλις προχθὲς ἔκλεισε συμφωνίαν μετὰ τῆς Γερμανίας. Ἡ Τουρκία εὐρίσκει ἀκόμη περιπεπλεγμένη μετὰ τὴν Ἰταλίαν, ἐνῶ ταύτοχρόνως ἐπὶ ἑτέρου σημείου τῆς σφαίρας μας ὁ ὄριζον καλύπτεται ἀπὸ βαρῆα νέφη. Ἡ Εὐρώπη ἔχει ἐστραμμένα τὰ βλέμματα εἰς τὴν Περσίαν. Ἡ Ρωσία καὶ ἡ Ἀγγλία φαίνονται ὅτι θέλουσι νὰ μοιρασθῶσι τὴν λείαν ταύτην, τὴν ὅποιαν πάντοτε ἐπωφθαλμίων.

Σωματοφύλακες τοῦ Σάχου τῆς Περσίας.

Ἡ ἀφορμὴ τῆς ρωσοπερσικῆς ἔριδος εἶναι ἐπουσιώδης.

Ἡ περσικὴ κυβέρνησις διέταξε τὴν κατὰ σχεσιν τῶν κτημάτων τοῦ Shua es Saltaneh, ἀδελφοῦ τοῦ πρώην Σάχου καὶ κατηγορουμένου ἐπὶ ἀποπειρὰ ἐπαναφορᾶς τοῦ Μωχάμετ Ἀλῆ. Μέρος ὅμως τῶν κτημάτων του ἦτο ὑποθηκευμένον εἰς ρωσικὴν τράπεζαν. Ἐντεῦθεν ἐγεννήθη διαμαρτυρία καὶ διένεξις μετὰ τοῦ ρωσικοῦ προξενείου καὶ τῶν περσικῶν ἀρχῶν. Ἡ Ρωσία συνεπεῖα τῶν γεγονότων τούτων ἔστειλε τελεσίγραφον καὶ ταύτοχρόνως 4,000 ἄνδρας κατὰ τοῦ Καζβίν, τοῦ κειμένου εἰς τὰ πρόθυρα τῆς Τεχεράνης. Τὰ λοιπὰ εἶναι γνωστά. Ἡ Ἀγγλία ἔξ ἴσου ἠθέλησε ν' ἀναμιχθῇ, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα θά εἶναι πάντοτε κατὰ τῆς Περσίας.

Ἡ ΜΑΓΙΚΗ ΝΥΜΦΗ

ΤΗΣ ΣΤΑΜΠΟΥΛ

(συνέχεια ἀπὸ σελ. 834)

κγ'. *Εἰς αὐλικὸς πολὺ ἀφωσιωμένος.*

— Ὁ κύριος Μπαρναζού, παρακαλῶ.

— Ὁ κύριος ἀστυνόμος εἶναι εἰς τὸ γραφεῖόν του.

Ὁ συνομιλητὴς τοῦ ἀστυνομικοῦ, ἀνὴρ τεσσαρακονταετής, φέρων ρεδιγκόταν καὶ φέσιον, ἐφαίνεται Ἀνατολίτης. Ἐκολούθησε τὸν ὁδηγόν του, ὅστις ἐσταμάτησε πρὸ ἑνὸς γραφείου, καὶ τῷ λέγει :

— Γιόελθετε.

Ἦνοιξε καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀσφαλείας ἐν Μασσαλίᾳ.

Πρὸ τραπέζης, καταφόριου ἐξ ἐγγράφων, εἰς μεγαγχοῦνός κύριος ἐκάθητο καὶ ἐφαίνετο ἀπασχολημένος.

— Θέλετε τιποτε, κύριε ; ἤρώτησε μὲ τὴν μεταλλικὴν του φωνήν.

Ὁ ἐπισκέπτης ὑπεκλίθη καὶ παρουσίασεν εἰς τὸν Γάλλον ἀστυνόμον ἐπισκεπτήριον :

Ταγματάρχης Γέρβας

*Στρατιωτικὸς ἀκόλουθος τῆς Ὀθωμανικῆς Πρεσβείας
Παρισίων*

* Ἀμέσως ὁ Διευθυντὴς ἐσηκώθη.

— Καί εἰς τί δύναμαι νὰ σᾶς ὑπηρετήσω ;

Ὁ Τοῦρκος ὕψωσε τὴν κεφαλὴν.

— Σᾶς γνωρίζω ἐκ φήμης, κύριε Μπαρναζού· εἰς ἐξέσω τὴν βαλὺν καὶ εὐθύωρον πνεῦμα εἰσθε.

Ὁ ἀστυνόμος ὑπεκλίθη ἐπιχαρίως.

— Καὶ περὶ τίνας πρόκειται λοιπόν ;

— Περὶ μίας κλοπῆς.

— Σπουδαίας ἀρά γε ;

— Τριῶν ἕως τεσσάρων ἑκατομμυρίων φράγκων εἰς ἀδάμαντας.

— Μπᾶ !

— Ἀλλὰ τὸ ἰδιόζων τῆς ὑποθέσεως ταύτης εἶναι ὅτι ἡ κλοπὴ αὕτη δὲν εἶναι μία.

— Συγγνώμην, τί εἶπατε ;

Ὁ ἀστυνόμος δὲν ἐπίστευεν εἰς τὰ ὠτά του.

Ὁ Γέρβας, ὡσεὶ ἐνόησε τὴν ἀπορίαν τοῦ Γάλλου, τῷ λέγει :

— Πρέπει νὰ σᾶς δώσω ἐξηγήσεις.

— Καλῶς, αὐτὸ ἀκριβῶς ἐξήτουν.

— Γνωρίζετε, ὅτι δύο ἄνδρες, δύο Γάλλοι, παρουσιάσθησαν εἰς τὸ Γιλδίξ.

— Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ;

— Ἀκριβῶς καὶ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ κυρίου μου, τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος τοῦ σουλτάνου Χαμήτ, ἔλαβον ἐν περιδέραιον, τῆς ἀξίας, τὴν ὁποίαν σᾶς ἀνέφερον πρὸ ὀλίγου.

Ὁ ἀστυνόμος ἐκράτησε τὸ κρανίον του μὲ τὰς χεῖρας.

— Τὸ ἔλαβον, εἶπατε ;

— Μάλιστα, μάλιστα.

— Δὲν τὸ ἔκλεψαν ;

— Ἰσως.

— Παράξενον. Ἰδωμεν, τοῖς τὸ ἔδωσαν ἢ τὸ οικειοποιήθησαν, ἢ τὸ ἐν ἢ τὸ ἄλλο· δὲν δύναται νὰ γίνῃ ταῦτοχρόνως καὶ τὸ ἐν καὶ τὸ ἄλλο.

Ὁ Τοῦρκος ἀκόλουθος τὸν καθησίχασε διὰ μίας χειρονομίας :

— Ἀκούσατε, κύριε, καὶ θὰ συμφωνήσητε μαζί μου.

Ἐπειτα προσέειπε :

— Γνωρίζετε, ὅτι ὁ σουλτάν Μουράτ ἀπέθανε πρὸ τριῶν ἐβδομάδων.

— Μάλιστα, τὸ ἀνήγγειλαν αἱ ἐφημερίδες.

— Πολὺ καλῶς· λοιπὸν ὁ Μουράτ ἦτο πάππος μᾶς νέας, ἀπολοσθεῖσας ἀπὸ 15 ἢ 16 ἐτῶν.

— Λοιπὸν ἐξακολούθησατε, εἶμαι ὀλος αἰτία.

— Οἱ Γάλλοι αὐτοί, περὶ ὧν σᾶς ὠμίλησα παρουσιάσθησαν πρὸ τοῦ κυρίου μου. Ὁδήγησαν δύο νεανίδας, καὶ τὰς δύο ὀνομαζομένας Γιαλμᾶ, καὶ ἐβεβαίουν ὅτι μία ἐκ τῶν δύο ἦτο ἡ ἀπολοσθεῖσα...

Συντόμως ὁ Γέρβας διηγήθη τὸ γεγονός, μεταβάλλων τὴν ἀλήθειαν, ὅταν αὕτη δὲν τὸν συνέφερεν· ἔπειτα συνεπέραναν :

— Ὁ κύριός μου, συγκεκριμένως καὶ πλήρης εὐσπλαγχνίας, ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς ἄνδρας αὐτοὺς νὰ ὀδηγήσωσι τὰς Γιαλμᾶ εἰς Γαλίαν, ἐνθα αὐταὶ θὰ ἦσαν ἐν προστασίᾳ μακρῶν τῶν ἐριδων καὶ τῶν παθῶν τῶν ἀνιπάλων. Καὶ διὰ νὰ δυνηθῶσι νὰ ζήσωσι δαψιλῶς, ταῖς ἔδωκε μὲ τὰς ἰδίας του χεῖρας τὸ περιδέραιον αὐτό.

— Ἀλλὰ μὲ εἶπετε προηγουμένως περὶ κλοπῆς . . .

— Ἐφθάσαμεν. Ὅταν ἀνεχώρησαν οὗτοι, κάπως ἀργά, ἀνεκάλυψα ὅτι πολὺ ἐσπεύσαμεν νὰ δώσωμεν πίστιν εἰς τὰ λεγόμενά των. Τί θέλετε ; Εἴμεθα Ἀνατολίται, αἰωνίως εὐπιστοὶ εἰς οἰουδήποτε εἶδος ἱστορίας καὶ μύθους. Τὸ ἐπεισόδιον ἐκεῖνο τῶν δύο Γιαλμᾶ μᾶς ἐθάμβωσε, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ συνέβαιναν εἰς ἓνα Μασσαλιώτην.

— Ἀληθῶς.

— Λοιπὸν. Ἐάν ἡ μία τῶν νεανίδων εἶναι ἐκ βασιλικοῦ αἵματος, οἱ σύντροφοί της ἔλαβον ἀπλῶς ἐν δῶρον ἐκ μέρους τοῦ σουλτάνου καὶ κανεὶς δὲν ἔχει νὰ εἶπῃ τι.

— Εἴμεθα σύμφωνοι.

— Ἀλλ' ἂν δὲν ἔχη οὕτως, ἂν δηλαδὴ ἐξεμεταλλεύθησαν τὴν εὐπιστίαν τοῦ κυρίου μου, εἶναι ἐνοχοὶ ἐπὶ ἀπάτη.

— Σωστά! μόνον . . .

— Μόνον ;

— Μόνον δὲν εὐρίσκω τὸν τρόπον, δι' οὗ θὰ τ' ἀποδειξωμεν . . .

— Ὅμως ὁ κύριός μου μ' ἐπεφόρτισε νὰ ζητήσω τὴν κατάσχεσιν τοῦ περιδεραιίου τούτου.

— Ἐχει καλῶς.

— Καὶ τὴν σύλληψιν τῶν ἀλητῶν αὐτῶν μέχρις οὗ ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ μία Γιαλμᾶ εἶναι ἀπόγονος τοῦ Μουράτ.

— Ἄν φέρουν ἀποδείξεις ;

— Τότε θὰ ταῖς δοθῇ τὸ περιδέραιον καὶ θὰ ζητηθῇ συγγνώμη . . .

— Λοιπὸν, συνεπέραναν ὁ Μπαρναζού, δέχομαι τὴν καταγγελίαν καὶ θὰ ἐνεργήσωμεν ἀμέσως.

— Ὁ κύριός μου εἶναι γενναῖος, ἐπιθύρουν ὁ

Γέρβας· ἡ προθυμία σας θ' ἀμειφθῇ διὰ τῆς εὐγνωμοσύνης του.

— Μὴ ὀμιλήτε περὶ αὐτοῦ, ταγματάρχα !

— Ἐκφράζω τὴν εὐαρέσκειάν μου ἀπλῶς.

Ὁ διευθυντὴς ἐχάραξε μερικὰς γραμμὰς ἐπὶ ἑνὸς τεμαχίου χάρτου.

— Λοιπὸν καταγγέλλεται τὸν . . .

— Ἀλκιβιάδην Μαλαρίαν.

— Καὶ τὸν . . .

— Ἰωάννην Ρενῶ.

— Ἐχει καλῶς. «Κατηγορῶ ἐπίσης ὡς συνενόχους τὰς δύο δεσποινίδας, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα . . . »

— Γιαλμᾶ Ἀχμέτ καὶ Γιαλμᾶ Ἀζίζ.

— Ποῦ κάθεται αὕτη ἡ τετράς ;

— Εἰς τὸ Μπουλεβάρ τοῦ Ζωολογικοῦ κήπου.

— Μπᾶ, εἶναι καὶ γείτονες ! τόσῳ τὸ καλλίτερον.

— Εἰς τὴν οἰκίαν Μορανσόν.

— Πῶς ; ἀντικρὺ τοῦ φαρμακευτικοῦ καταστήματος ;

— Ναί. Οἱ νέοι ὁμως ἐνοικίασαν δύο δωμάτια εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ἀλλὰ τὰ σκευῆ των ἔχουν μεταφερθῆ εἰς τὴν οἰκίαν.

— Κάσιε !

Ὁ γραμματεὺς τῆς ἀστυνομίας ἔσπευσε.

— Κύριε Διευθυντά !

— Στείλε τεσσαρὰ ἄνδρας νὰ ἐπιτηροῦν τὰ περίξ τῆς οἰκίας Μορανσόν.

— Μάλιστα . . .

— Ἐπειτα εἶλα νὰ μὲ πάρῃς.

Ἀφοῦ ἔφυγεν ὁ γραμματεὺς, ὁ διευθυντὴς ἀπετινόμενος πρὸς τὸν Γέρβαν :

— Ἐντὸς δέκα λεπτῶν θὰ εὐρίσκωμαι ἀντικρὺ τῶν κατηγορουμένων . . . Καὶ ποῦ θὰ δυνηθῶ νὰ σᾶς ἀνακοινώσω τὸ ἀποτέλεσμα ;

— Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Κοσμοπολιταίν.

— Καλῶς.

Ὁ Γέρβας ἐσηκώθη. Ὁ διευθυντὴς τὸν συνώδευσε μέχρι τῆς θύρας.

Ὁ ἀστυνομικὸς μόνος ἐσκέπτετο :

— Φαίνεται ἡ δουλειὰ πολὺ καλή. Θὰ τιμωρήσω τοὺς ἐνόχους, θὰ εὐαρεστήσω τὸν Χαμήτ καὶ μ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ δοκιμάσω τὴν γενναϊοδωρίαν του· μίαν καλὴν ἀμοιβὴν καὶ κανέν παράσημον!

(ἀκολουθεῖ)

Ἐξεδόθη :

βιβλίον χρήσιμον καὶ ἀπαραίτητος ὑγιεινὸς ὁδηγὸς διὰ τοὺς καθηγητὰς, διδασκάλους καὶ διδασκαλίσσας, διὰ τοὺς διευθυντὰς σχολῶν, διὰ τοὺς μαθητὰς, διὰ τοὺς γονεῖς, διὰ τοὺς ἐφόρους τῶν σχολῶν, διὰ τοὺς ἰατροὺς, διὰ τοὺς ἀρχιτέκτονας, διὰ τοὺς τροφίμους τῶν διδασκαλειῶν καὶ ἐν γένει διὰ πάντας τοὺς ἀσχολουμένους περὶ τὴν διοίκησιν καὶ τὴν ὑγιεινὴν τῶν σχολῶν,

Ν. Α. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΟΥ

ἱατροῦ τῆς εταιρείας τῶν Ἀνατολ. Σιδηροδρομῶν,

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

βραβευθὲν ἐν εἰδικῶν διαγωνισμῶν

τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου

Τιμᾶται μόνον γρῶσια ἀργυρᾶ τέσσαρα (4).

Εὐρίσκεται εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα Δεπάστου-Σφύρα-Γεράρδου καὶ παρὰ τῷ συγγραφεῖ (Σιδηροδρομικὸς σταθμὸς Σιρκεδζή)

ὅστις ἀποστέλλει τὸ βιβλίον ταχυδρομικῶς εἰς τοὺς ἐμβάζοντας αὐτῷ Ὀθωμανικὰ γραμματόσημα πέντε γροσίων.

Κατάλληλον δῶρον διὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

ΤΟ ΣΑΛΟΝΙ ΜΑΣ

Εἰς τὴν τραπέζαν.

Μία καλὴ οἰκοδέσποινα πρέπει καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν νὰ ἐξασκῆται τῆς διευθύσεως ἑνὸς γεύματος, ὅσον καὶ τοὺς ὑπηρετάς της νὰ ἐξασκῆ, ὥστε ἐν παρουσιασθείσῃ περιστάσει νὰ ἀποφεύγῃ τὰ ἐκ τῆς ἀπειρίας σφάλματα.

Ἡ περιβολὴ τῶν ὑπηρετιῶν πρέπει νὰ εἶναι καθαρωτάτη καὶ ἀνάλογος πρὸς τὴν τάξιν τοῦ γεύματος.

Τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἔχουσι ταχθῆ εἰς ὑπηρεσίαν κατὰ τὸ γεῖμα πρέπει νὰ ἐπιβλέπωσι τοὺς συνδαιτημόνας καὶ νὰ προσφέρωσιν εἰς αὐτοὺς ὅ,τι τυχὸν τοῖς λείπει, ὡς π.χ. ἄρτον, οἶνον κλπ.

Συνήθως ὁ ζῶμος σερβίρεται προτοῦ οἱ δαιτημόνες καθίσωσιν. Οὐδέποτε πρέπει νὰ γεμίξῃ τὸ πινάκιον ἐκ ζωμοῦ, εἰμὴ κατὰ τὸ τέταρτον· ἢ σοῦπα οὐδέποτε προσφέρεται δις.

Μετὰ τὴν σοῦπαν, τὰ πινάκια ἀφαιροῦνται ἀνὰ ἕν, εὐθύς δὲ ἀμέσως ἔρχεται τὸ πρῶτον φαγητὸν ἐντὸς μεγάλης ἀπλάδος καὶ παρουσιάζεται κατὰ πρῶτον εἰς τὴν κυρίαν, ἣτις κάθεται δεξιὰ τοῦ οἰκοδεσπότου, καὶ μετ' αὐτὴν εἰς ὅλας τὰς κυρίας, τελευταίον δὲ εἰς τὴν οἰκοδέσποιναν, ἣτις ὁμῶς προσηγῆται τῶν δεσποινίδων τῆς οἰκογενείας. Ἀφοῦ σερβιρισθῶσιν αἱ κυρίαί, τότε ἔρχεται ἡ σειρὰ τῶν κυρίων, ἀπ' ἐκείνου, ὅστις κάθεται δεξιὰ τῆς οἰκοδεσποίνης.

Ὅταν οἱ προσκεκλημένοι εἶναι πολλοὶ καὶ συνεπῶς καὶ πολλοὶ ὑπηρεταί, δὲν ἀκολουθεῖται ἡ τάξις αὕτη.

Ὁ ὑπηρετὴς κρατεῖ τὴν ἀπλάδα διὰ τῆς ἀριστερᾶς, διὰ τῆς ἄλλης δύναται νὰ κρατῆ σαλατοδόχην. Ἐπὶ ἐκάστης ἀπλάδος ὑπάρχει κοχλιάριον καὶ περόνιον, τὰ δὲ τεμάχια τοῦ κρέατος εἶναι κομμένα εἰς ἴσα μερίδια.

Ἄν τις τῶν συνδαιτημόνων ἀρνηθῆ νὰ λάβῃ ἕξ ἑνὸς φαγητοῦ, ὁ ὑπηρετὴς δὲν πρέπει νὰ ἐπιμείνῃ, ἀλλ' οὔτε καὶ ἡ οἰκοδέσποινα.

Ὅλα τὰ φαγητὰ παρουσιάζονται δις πρὸ τῶν δαιτημόνων καὶ εἰς ἐκείνους, οἵτινες δὲν ἔλαβον κατὰ τὴν πρῶτην φορὰν.

Πάντοτε ἕκαστος τῶν συνδαιτημόνων πρέπει νὰ ἔχῃ πρὸ αὐτοῦ πινάκιον· οὐδέποτε δηλαδὴ πρέπει νὰ μένῃ πρὸ αὐτοῦ τὸ τραπέζομάνδουλον κενόν.

Τὸ ψωμὶ παρουσιάζεται εἰς κἀνίστρον, τοῦ ὁποῖου τὸ βάθος εἶναι κεκαλυμμένον μὲ κεντημένον ὑφασμα.

Ἄν αἱ ἀπλάδες τίθηνται ἐπὶ τῆς τραπέζης, τότε μόνον θὰ σηκώνωνται, ἀφοῦ προηγουμένως σηκοθῶσιν ὅλα τὰ λερωμένα πινάκια.

Πρὸ τῶν ἐπιδορπίων, ἡ τραπέζα ἐλευθεροῦται ἀπὸ ὅλα τὰ περιττὰ σκεύη, ἀκόμη δὲ καθαρίζεται ἀπὸ τὰ ψιχία δι' ἰδιαίτερας ψήκτρας.

Ἐπειτα παρουσιάζονται τὰ πινάκια καὶ τὰ μαχαιροπήρουνα τῶν ἐπιδορπίων, ὡς καὶ τὰ σχετικὰ κρασιά.

Ὁ τυρὸς δὲν μένει ποτὲ ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἀλλὰ ἡ περιφέρεται ὑπὸ τοῦ ὑπηρετοῦ ἢ κυκλοφορεῖ ἀπὸ δαιτημόνος εἰς δαιτημόνα. Ἡ οἰκοδέσποινα δίδει τὸ σύνθημα τῆς περιφορᾶς τοῦ πινακίου τοῦ τυροῦ καὶ τοῦ καλαθίου τῶν γλυκυσμάτων.

Ὅταν τὰ φαγητὰ δὲν εἶναι προκαταβολικῶς κομμένα ὑπὸ τοῦ μαγείρου ἢ τοῦ ὑπηρετοῦ, ἡ διανομὴ αὐτῶν ἀνήκει εἰς τὸν οἰκοδεσπότην. Ἀπαιτεῖται ὄντως μεγάλη τέχνη καὶ ἱκανότης κατὰ τὸ κόψιμον καὶ τὴν διανομὴν τῶν φαγητῶν καὶ ἰδίως τῶν πουλιῶν.

Πῶς κόπτονται τὰ φαγητὰ.

Τὸ βόειον κρέας κόπτεται εὐχερῶς, ὅταν ἡ μόχαιρα ἀκολουθῆ τὰς ἴνας τοῦ κρέατος.

Εἰς ἕκαστον τεμάχιον πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἕξ ἴσον λίπος.

Ἡ ράχις τοῦ μόσχου εἶναι τὸ προτιμώμενον μέρος· ἕκαστον τεμάχιον πρέπει νὰ χωρίζηται διὰ μέσου τῶν ἰνῶν καὶ νὰ συνοδεύηται μὲ παγὺ μέρος.

Τοῦ προβάτου ὁ μηρὸς κόπτεται κατὰ εἶς τρόπους: ἢ παραλλήλως πρὸς τὸ κόκκαλον ἢ καθέτως πρὸς αὐτό. Τὸ ἄκρον τοῦ μηροῦ καλύπτεται πάντοτε διὰ χαρτίου, ἵνα δύναται ἐκεῖθεν νὰ κρατηθῆ κατὰ τὸ κόψιμον.

Τοῦ χοίρου παρουσιάζεται μόνον τὸ φιλέτο, κόπτεται δὲ ὡς τὸ μοσχάριον.

Τὸ ζαμπὸν κόπτεται καθέτως πρὸς τὸ κόκκαλον εἰς τεμάχια σχεδὸν διαφανῆ.

Ὁ λαγὸς καὶ τὸ κοινέλι τίθενται ὀλόκληρα εἰς τὴν ἀπλάδα πρηνῆ. Χωρίζουν κατ' ἀρχὰς τὴν ράχιν εἰς μικρὰ τεμάχια κατὰ μῆκος· ἔπειτα ἀφαιροῦσι τὸ φιλέτο ἐκάστης πλευρᾶς.

Τὰ πουλιὰ παρουσιάζουσιν ἐπίσης ὀλόκληρα ἐπὶ τῆς ἀπλάδος ὑπτια καὶ ἀπηλλαγμένα τῶν κλωστῶν, αἱ ὁποῖαι συγκρατοῦν τὸ παραγέμι-

σμά των. Κατ' ἀρχὰς ἀφαιροῦνται αἱ κνήμαι, τῶν ὁποίων θραύονται αἱ κλειδώσεις διὰ τῆς μαχαίρας. Ἐπειτα, ἐμπηγνύοντες τὸ περόνιον ὑπὸ τὸ πτερύγιον, περνοῦμεν τὸ μοχάριον εἰς τὴν κλειδωσὶν διὰ ν' ἀποσπάσωμεν τὴν πτέρυγα χωρὶς νὰ τὴν θραύσωμεν· κατόπιν στρέφωμεν τὸ πουλὶ διὰ ν' ἀποσπάσωμεν τὸν δεῦτερον μηρὸν καὶ μετὰ ταῦτα τὸ δεύτερον περόν. Ἐπειτα ἔρχεται ἡ σειρὰ τῆς ράχεως, τὴν ὁποῖαν κόπτομεν παραλλήλως πρὸς τὰ κόκκαλα.

Τὰ ψάρια δὲν κόπτονται ποτὲ μὲ τὸ μαχάρι. Μεταχειρίζονται ἰδιαίτερον πτύον, δι' οὗ δυνατόν νὰ μὴ κόπηται τὸ κρέας τοῦ ψαριοῦ, ἀλλὰ νὰ χωρίζηται κατὰ τὴν φυσικὴν θέσιν του

Ἡ ΚΥΡΙΑ ΖΩΗ

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Καθαροὶ ὄνυχες.

Μὴ καθαρίζετε τὰ νύχια σας, φιλαι μου, ἂν θέλετε νὰ εἶναι καθαρὰ. Αὐτὸ εἶναι παράξενον, ἀλλ' εἶναι ἀληθές. Καμμίαν φορὰν μὴ θέτετε στερεὸν σῶμα κάτωθεν τῶν ὄνυχων σας καὶ μάλιστα τὴν λεπίδα μαχαιροῦ, ἣτις ἐκδέρει πάντοτε ἐπικινδύνως καὶ τὸν ὄνυχα καὶ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου. Διὰ νὰ ἔχετε λοιπὸν ὄνυχας καθαρούς, βυθίσατε αὐτοὺς ἐντὸς λεμονίου καὶ τρίψατέ τους ἰσχυρῶς. Τὸ λεμόνιον ὄχι μόνον καθαρίζει τοὺς ὄνυχας, ἀλλὰ καὶ συντελεῖ εἰς τὸ νὰ πίπτωσι τὰ μικρὰ σκληρώματα, τὰ ὁποῖα σχηματίζονται εἰς τὰ πλάγια.

ΙΑΝΘΗ

ΜΟΝΟΝ
ΕΙΣ ΤΟ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
ΟΛΥΜΠΟΣ
ΠΕΡΑΝ, ΤΕΠΕ ΜΠΑΣΗ
έναντι τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας,
εὐρίσκετε ἄκραν καθαριότητα,
ὑπηρεσίαν ἀνεπίληπτον
καὶ τιμὰς συγκραταβατικάς.
Ὅσοι φθάνετε εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν
νὰ καταλύετε εἰς τὸν «ΟΛΥΜΠΟΝ»
Διευθυντής: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΕΛΙΑΣ

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΜΑΝΤΟΣ

‘Η κ. Οικονομίδου πρό τριών ωρών, με κίνδυνον να κρημολογήσῃ καὶ νὰ ἀσπίξῃ καμμιὸ συνάγη, κάθεται εἰς τὸ παραθύρον καὶ περιμένει τὸν κ. Οικονομίδην, τὸν σύζυγόν της. Αἰφνης οἰπτε φωνὴν χαρᾶς: «Δόξα τῷ Θεῷ! νὰ τον». ‘Η κ. Οικονομίδου ἀνησυχεῖ τοσοῦτον διὰ τὸν κύριόν της! αἰτία εἶναι ὅτι ὁ κ. Οικονομίδης θὰ ἐκόμισε δύο χιλιάδας λίρας, τὰς ὁποίας ἐκληρονομήσεν ἀπὸ μίαν μεμακρυσμένην θείαν του.

‘Η κυρία (ἀνυπομένως). — “Ἐφερές τὰ ψιλὰ;”
 ‘Ο κύριος. — Ναι, ναί, ἀλλ’ ἀφῆσέ με νὰ καθήσω. Δὲν ἤξεύρεις πόσον τὸ ἀναθεματισμένο αὐτὸ δέμα μ’ ἐκούρασε... πρὸ πάντων ἀπὸ τὴν ιδέαν ὅτι ἐσήκωνα ἕνα τόσο σπουδαῖον ποσόν.

‘Η κυρία. — Αὐτὸ σωστὸ... Καλέ, φαντάσου νὰ σοῦ ταῖς σούφρωναν!

‘Ο κύριος (ἀνοίγων τὸ δέμα). — Νὰ ταῖς!

‘Η κυρία (κρατοῦσα τὴν ἀναπνοήν της). — Νὰ ταῖς δῶ! Ταῖς μέτρησες καλὰ; Εἶναι σωσταῖς;

‘Ο κύριος. — “Ἐλα νὰ ἰδοῦμεν.

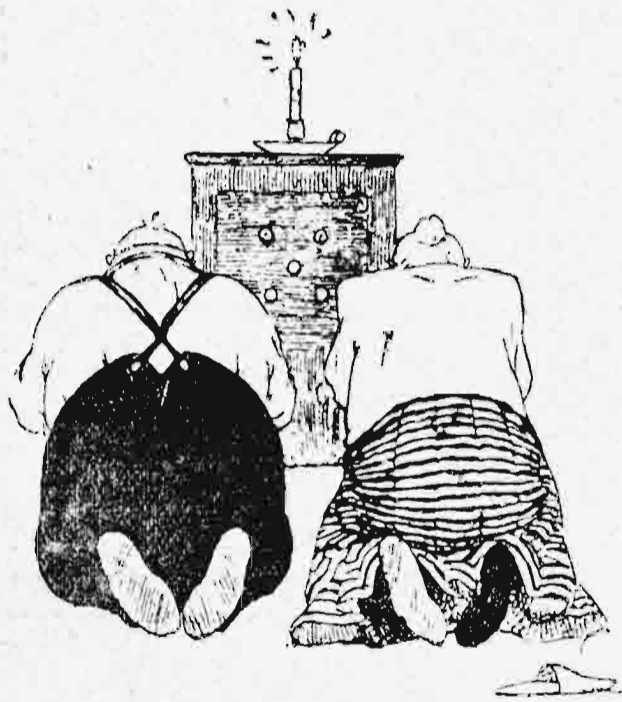
‘Η κυρία (μετροῦ). — Κυλέ, ποῦ μετροῦνται αὐταῖς! Καὶ ποῦ θὰ ταῖς κρύψω; Στὸ χρηματοκιβώτιον;

‘Ο κύριος. — “Ὁχι, στὸ φανάρι τοῦ φαγιού.

‘Ο καὶ ἡ κ. μεταβαίνουν εἰς τὸ χρηματοφυλάκιον, τὸ ὁποῖον εὐρίσκειται εἰς τὸ ἐστιατόριον καὶ τὸ ὁποῖον μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης δὲν ἐφύλαξεν ἡ περιγρᾶς τινὰς οικονομίας. Θὰ ἔλεγε τις, ὅτι ὁμοίως τὸν φύλακα ἐκείνον, ὅστις ἐτάχθη ἡρωϊκῶς κτίου πυρῶν.

‘Ο κύριος μετὰ προσοχῆς ἐναποθέτει τὸ χρηματοδέμα).

‘Η κυρία. — Καὶ γύρισε τὸ μυστικὸ ψηφία!

‘Ο κύριος (ἐμβρόντητος). — Παράδοξον τί διάβολο ἔχει;

‘Η κυρία. — Μὴ ἐξάπτουσαι, Θεόδωρε! Μὴ ἐξάπτουσαι. Θὰ ἔχῃ τίποτε μέσα στὴν τρύπα.

‘Ο κύριος, ὅστις ουνήθως ὑποδέχεται μὲ θυμὸν κάθε λέξιν τῆς κυρίας του, ἐδέχθη προθύμως τὴν ιδέαν της, καὶ ἤρξατο νὰ φουρᾷ εἰς τὸ κλειδί, νὰ τὸ κτυπᾷ κατὰ γῆς, νὰ τὸ σκαλίξῃ μὲ μίαν καρφίδα, ἀλλ’ εἰς μάτην.

‘Η κυρία. — Εἶσαι βέβαιος ὅτι ἔβαλες τοὺς ἀριθμοὺς ἐν τάξει;

‘Ο κύριος, ὑποδεχόμενος μετὰ χαρᾶς καὶ τὴν ιδέαν

ταύτην, γυρίζει καὶ ξαναγυρίζει τὰ κομβία, ἀλλὰ τὸ χρηματοκιβώτιον δὲν ἀνοίγει. ‘Ο κύριος κατάκοπος, ἀσθμαίνων, κάθεται κατὰ γῆς μὲ τὸ κερὶ ἀνάμεσα στὰ σκέλη του:

— Καλὰ τὰ πάμε, τώρα πρέπει νὰ γράψωμεν εἰς τὸ ἐργοστάσιον!

‘Η κυρία. — Αὐτὸ εἶναι τρομερόν! Θὰ χαλάσῃ τὸ χρηματοκιβώτιον διὰ νὰ τὸ ἀνοίξῃ.

‘Ο κύριος. — Θὰ σπάσῃ τὴν θύρα του.

‘Η κυρία. — Καὶ Κύριος οἶδε τί θὰ μᾶς στοιχίσῃ!

‘Ο κύριος. — Τέσσαρες-πέντε κίτρινες!

‘Η κυρία. — Παν... το... δύ... να... με! Μὲ συγχωρεῖ ἡ χάρι σου! τέσσαρες-πέντε κίτρινες, καὶ νὰ τὸ μάθουνε οἱ ἐργάται ὅτι ἔχομε δύο χιλιάδες! Νὰ πῶς γίνονται τὰ κακουργήματα... Δὸς μου τὸ κλειδί!

Νεαὶ ἀπόπειραι ὑπὸ τῆς κυρίας, ἐξ ἴσου πρὸς τὰς πρώτας ἀνεπιτυχεῖς.

‘Ο κύριος. — Σοῦ λέγω, ὅτι ἕνας μόνον σιδεράς εἰμπορεῖ νὰ τὸ ἀνοίξῃ.

‘Η κυρία (ὄργισμένη). — “Ἐνας σιδεράς!... ἕνας σιδεράς!... ἕνας σιδεράς!... Μοῦ σηκώνεις τὰ νεῦρα μ’ αὐτὸν τὸν σιδερά σου! (αἰφνης ἐμπνεομένη) ἀκουσε, κάμε ὅ,τι καὶ ἐγώ! (πίπτει εἰς τὰ γόνατα καὶ συνάπτει τὰς χεῖρας).

‘Ο κύριος (ἐκκληκτός). — Νὰ κάμω ὅ,τι καὶ σύ;

‘Η κυρία (μετὰ τῆς πεποιθήσεως, ἢν γεννᾷ ἡ βαθεῖα πίστις). Ναι, νὰ παρακαλέσῃς τὸν ἅγιον Μάμαντα!

‘Ο κύριος (μετ’ ἀποστοφῆς). — “Αφῆσέ μου ἤσυχον μὲ τὸν ἅγιό σου τὸν Μάμαντα!... Καὶ τοὺς πιστεύω ἐγὼ αὐτοὺς τοὺς... ”

‘Η κυρία. — Θεόδωρε! Μὴ ἀμαρτάνεις. Ἐκατὸ

φορᾶς ἕως σήμερα μοῦ ἔκαμεν ὅ,τι τὸν παρεκάλεσα. Τοῦ ἔταξα ἕνα δεκάριμον κερὶ καὶ ἡ δέησίς μου εἰσηκούετο. Παρακάλεσε μὲ τὴν καρδιά σου τὸν ἅγιο καὶ νὰ ἰδῆς ὅτι τὴν νύκτα θὰ κάμῃ τὸ θαῦμά του.

‘Ο κύριος (διὰ νὰ ξεπερδεύῃ, γονατίζει). — Καὶ τί νὰ τοῦ τάξω;

‘Η κυρία. — “Ἐνα κερὶ γροσάριμον.

‘Ο κύριος. — “Ὁχι περισσότερον! “Ἄν ὁ ἅγιός σου Μάμαντας τὸ καταφέρῃ, μὰ τὴν ἀλήθεια θὰ εἶναι πολὺ συγκαταβατικὸς.

‘Αλλά, παρὰ τὴν εἰρωνείαν του, γονυπετεῖ μὲ σέβας καὶ μὲ εὐλάβειαν καὶ ἡ φωνὴ του τρέμει ὀλίγον ἐν τῇ σιγῇ τοῦ ἡμιφωτισμένου δωματίου, ὅτε εὐχεται εἰς τὸν ἅγιον Μάμαντα «Ὀλόκληρον λαμπάδα ἂν τὴν νύκτα ἀνοίξῃ τὸ χρηματοκιβώτιον».

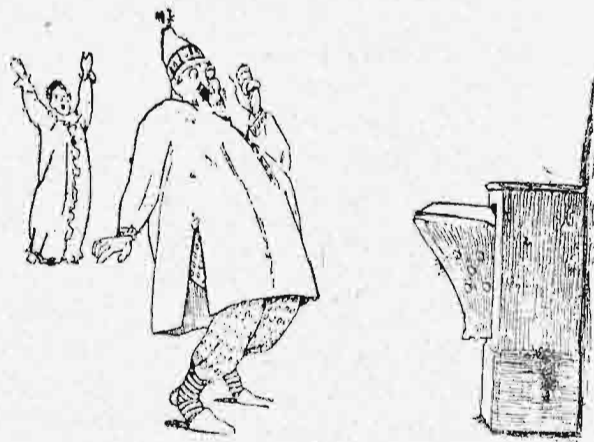
Τὸ τρυφερόν ζεῦγος κατεκλίθη. Ἐκ τοῦ ὑπερβολικοῦ κόπου παρεδόθη εἰς ὕπνον βαθύ, ὥστε οὐδὲν ἤκουσαν ἐκ τοῦ θορύβου τῶν ἐργατῶν, οἵτινες εἰς τὸ ἐστιατόριον κατεγύνοντο μὲ τὸ ἀμυδρὸν φῶς τοῦ κλεπτοφαναριστοῦ ν’ ἀνοίξουν τὴν θύρα τοῦ χρηματοκιβωτίου. Τέλος τὸ χρηματοκιβώτιον ἤνοιξε καὶ οἱ κλέπται ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον ἐξέρχονται διὰ τοῦ παραθύρου, τὸ ὁποῖον ἐν τῇ βίᾳ των λησιμονοῦσι νὰ κλεισσοῦν καὶ διὰ τῆς σκαλωσιᾶς, τὴν ὁποίαν ἔκαμαν διὰ νὰ βάρουν τὴν οἰκίαν, κατέρχονται καὶ φεύγουν, συναποκομιζόντες καὶ τὰς δύο χιλιάδας.

‘Η πρωία ὑποφώσκει καὶ τὸ ζεῦγος Οικονομίδου εὐθυμον ἀφυπνίζεται.

‘Η κυρία. — Θεόδωρε, πῆγαινε εἰς τὸ ἐστιατόριον νὰ ἰδῆς. Εἶμαι βεβαία ἐνενήκοντα ἐννέα τοῖς ἑκατόν, ὅτι ὁ ἅγιος ὑπήκουσε τὴν δέησίν μας!

‘Ο κύριος (ὁ ὁποῖος ἐξύπνησεν ὀλίγον ἀνάσκελα). — “Ἐχε με παρατημένο!

‘Η κυρία. — “Ὅταν σοῦ λέγω κάτι νὰ μ’ ἀκούσῃς,

διότι εἶμαι βεβαία. Εἶδα στὸ ὕπνο μου τὸν ἅγιον Μάμαντα ἱστάμενον πρὸ τοῦ χρηματοκιβωτίου καὶ περιβαλλόμενον ἀπὸ φωτοστέφανον κύκλον τῆς κεφαλῆς του...

‘Ο κύριος, ἐνδίδων εἰς τὴν πειστικότητα τῶν ὀνειρων τῆς κυρίας, μεταβαίνει μὲ τὴν νυκτερινήν του στολὴν εἰς τὸ ἐστιατόριον. Εἰσέρχεται μὲν ἐμβρόντητος, τριβεῖ τοὺς ὀφθαλμοὺς, οἰπτε τρομερὰν κραυγὴν... ἡ κυρία προστρέχει.

‘Η κυρία. — “Ἄνοιξε, ἄνοιξε, δὲν σοῦ τῶλεγα; ὁ ἅγιος... καλέ, τὸν εἶδα!!

‘Ο κύριος. — Σκασμός! κάρναξι! Κονδροπατάτα!... Ὁ ἅγιος... ὁ ἅγιος ποῦ ἀναβαίνει ἀπὸ τὴν σκαλωσιά, καὶ σπᾶνει τὸ παράθυρο διὰ νὰ εἰσέλθῃ καὶ φεύγει μαζὺ μὲ ταῖς δύο χιλιάδες... ὁ ἅγιος!

‘Η κυρία. — Θεόδωρε, προσοχή! ἀμαρτάνεις... Λάθος σου... λάθος σου ὅ,τι καὶ ἂν συνέβῃ... Τί παρεκάλεσες τὸν ἅγιον; «νὰ ἀνοίξῃ τὸ χρηματοκιβώτιον» τοῦ εἶπες, τίποτε διὰ τὰ χρήματά σου. Ἡ θύρα ἤνοιξε, τὸ θαῦμα ἐγένετο... γρήγορα τὴν λαμπάδα σου στὴν ἐκκλησιά!

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

Κατά την συνεδρίαν του Σαββάτου η Ίερά Σύνοδος ήσυχολήθη περί δικαστικά.

— Ελήφθησαν εις τὰ Πατριαρχεία εκθέσεις πλείστων μητροπολιτών, καταγγελλόντων έπεμβάσεις εις τὸ εκπαιδευτικὸν καθεστῶς.

— Έξακολουθεῖ ἡ περιὶ τοῦ ζητήματος τοῦ μητροπολίτου Ροδοπόλεως συζήτησις ἐν τῇ Ίερῇ Συνόδῳ. Ένεκρίθη δὲ ὅπως ὁ μητροπολίτης καὶ οἱ κατήγοροι προσκληθῶσι νὰ λάβωσι γνώσιν τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων καὶ ἄλλων σχετικῶν ἐγγράφων διὰ νὰ υποβάλλωσιν, ἂν ἔχωσιν τι, ἐντὸς 8 ἡμερῶν.

— Ἠγγέλθη ἐκ Μαρμαρᾶ ὁ θάνατος τοῦ μητροπολίτου Προκοπήσου. Τῆς κηδείας τοῦ μεταστάντος προέστη ὁ μητροπολ. Δεβρῶν.

— Ἀπεβίωσεν ὁ Ἀριστείδης Κυριακοῦ, χρηματίας ἐθνικὸς σύμβουλος ἐπὶ συνεχῇ ἔτη. Διὰ διαθήκης ὁ μακαρίτης ἀφίνει 500 λίρας εἰς τὰ Ἐθνικὰ Φιλ. Καταστήματα, 500 εἰς τὴν Φιλόπτωχον Ἀδελφότητα, 100 λίρας εἰς τὸν Φιλολογικὸν Σύλλογον, 100 λίρας εἰς τὰς σχολὰς Δξιβαλίου, 200 λ. εἰς τὸ Ἰωακείμιον, 200 εἰς τὸ Ὁρφανοτροφεῖον Πριγκήπου καὶ ἄλλα μικρότερα ποσὰ εἰς τὰς σχολὰς

Μουδανίων καὶ τὸν σύλλογον «Ἀπάμειαν».

— Παρητήθη ὁ σύμβουλος κ. Τζῶν Χατζόπουλος.

— Ὁ μητροπολίτης Κορυθαῖς κ. Γερμανὸς ἀγγέλλει εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ὅτι οἱ ρουμανίζοντες προσπαθοῦσι νὰ μεταβάλωσι κτίριόν τι εὐρισκόμενον εἰς περίβλεπτον θέσιν εἰς ἐκκλησίαν.

— Ἡ ἔφορεία τοῦ Ζαλπείου ἀγγέλλει ὅτι ἀντὶ τῆς μικροτέρας ἀδελφῆς τοῦ ἀειμνήστου μητροπολίτου Αἰμιλιανοῦ, ἥτις, ὡς γνωστόν, εἰσήχθη εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἀρσάκειον, θὰ προσληφθῇ ἡ μεγαλύτερα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Βυζαντινὴ Ἐπιθεώρησις. — Ἡ ἀνάγνωσις τῆς περατωθείσης Ἐπιθεωρήσεως τοῦ κ. Θ. Βαλαλά, ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς ὠραίαν φιλολογικὴν ἐσπερίδα, δοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ φίλου κ. Π. Θεοδοσιάδου εἰς τὰς αἰθούσας τῆς οἰκίας αὐτοῦ. Τὸ ἔργον τοῦ κ. Θ. Βαλαλά γενικῶς ἤρесе, προῦκάλεσε δὲ τὴν εὐθυμίαν καὶ τὸν γέλωτα διὰ τοῦ πνευματώδους αὐτοῦ διαλόγου καὶ τῶν κατεσπαρμένων εὐφρολογιῶν. Περὶ τῆς Ἐπιθεωρήσεως ταύτης, ἥτις διδεται κατ' αὐτὰς πρὸς μελέτην εἰς τὸν θίασον Νίκα-Φύρστ-Λεπενιώτου, θὰ γράψωμεν ἐκτενέστερον προσεχῶς· δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ μὴ ἐπαναλάβωμεν τὰ συγχαρητήρια τῶν ἀκροτῶν τοῦ ἔργου εἰς τὸν συγγραφέα του καὶ τὰ εὐχαριστήρια τῶν προσκεκλημένων εἰς τὸν κ. Π. Θεοδοσιάδην,

ὅστις συνεπλήρωσε τὴν πνευματικὴν ἀπόλαυσιν διὰ πλουσιωτάτου κυλικείου.

Θάνατοι. — Μετ' ὀδύνης ἀγγέλλομεν τὸν ὄλωσ αἰφνίδιον θάνατον τοῦ Ἀβραάμ Ἰ. Φιλιππίδου, συμβάντα τὸ προπαρελθὸν Σάββατον ἐν Ξυλοπόρτῃ. Εἰς τοὺς γνωρίσαντας ἐκ τοῦ πλησίον τὸν μεταστάντα, ὁ θάνατος αὐτοῦ προῦξένησε τὴν βαθυτέραν θλίψιν, διότι δι' αὐτοῦ ἐκλείπει φιλόστοργος πατήρ, καλὸς σύζυγος καὶ εὐκρινέστατος φίλος. Εἰς τὴν ἀπυρηγόρητον οἰκογένειαν τοῦ μακαρίτου εὐχόμεθα παραμυθίαν ἐξ ὕψους.

— Τὴν προπαρελθούσαν Τετάρτην ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν καὶ τὴν ἐπιούσαν ἐκηδεύθη ἐν Ξυλοπόρτῃ σεβαστῇ καὶ ἀρχαιοπρεπῇ δέσποινᾳ, ἡ Μαρία Δ. Τερλιζίδου. Εἰς τοὺς πενθοῦντας υἱοὺς τῆς μεταστάσης ἀπευθύνομεν θερμὰ συλλυπητήρια.

Ἀρραβῶνες. — Γράφουσιν ἡμῖν ἐξ Ἰνδοπόλεως: Εὐδοίωνοι ἐτελέσθησαν τῇ Κυριακῇ 6 ὀδεύοντες οἱ γάμοι τοῦ συμπαθοῦς ἡμῶν φίλου κ. Κωνστ. Τ. Λύγερινου, διευθυντοῦ τοῦ ἐστιατορίου ἡ «Πατρὶς», μετὰ τῆς ἐρασμίας καὶ ὑπὸ πολλῶν προσόντων πεπρωκισμένης δεσποινίδος Ἑλένης Λ. Λαζαρίδου, ἀδελφῆς τοῦ ἐγκρίτου ἐν τῇ πόλει μας ἐργοστασιάρχου ποτῶν κ. Παρασκευᾶ Λαζαρίδου. Τοὺς στεφάνους ἀντήλλαξεν ὁ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρὸς τοῦ νεονύμφου κ. Παρ. Θ. Σπανόπουλος. Ραίνοντες καὶ ἡμεῖς μετ' ἀνθῆ τὸ εὐάριστον ζεύγος, εὐχόμεθα τὸν βίον τρισόλβιον καὶ μεστὸν παντὸς ἐπιθυμητοῦ. — Ἀλ. Π. Ἀλ.

Ῥωδεῖον. — Μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας ὁ ἀρτιώτατος κατηρητισμένος θίασος Ροζυλίας Νίκα-Φύρστ-Λεπενιώτου ἐξακολουθεῖ τὰς παραστάσεις του πρὸ πυκνῶν ἀληθῶς θεατῶν, οἵτινες πληροῦσι τὴν αἴθουσαν καὶ

τὰ θεωρεῖα. Ἐδόθησαν ἡ «Μαρία ἡ Πενταγιώτισσα», ὠραιότατον ἑλληνικὸν εἰδύλλιον, ὁ «Ἄγνωστος χορευτής», τὸ «Σὰν πεθάνω», ἡ «Πρώτη νύξ τοῦ γάμου» καὶ ὁ «Ἀνάμικτος Κινηματογράφος». Σήμερον Σάββατον θὰ δοθῇ διὰ πρώτην φορὰν ἐφέτος τὸ ἀριστούργημα τοῦ Γκριλωμέτσερ, τὸ «Στοιχεῖο τοῦ Πύργου». Αὐριον δὲ διπλαῖ παραστάσεις.

Ὁ Σέρλοκ Χόλμς. — Τὸ ἄξιον παντὸς ἐπαίνου διὰ τὴν εὐσυνειδησίαν καὶ φιλοκαλίαν του Ἐκδοτικὸν Γραφεῖον τῶν κ. κ. Δ. Γ. Χριστοφορίδου καὶ Μ. Α. Χρυσοφίδου, ἐξέδωκε καὶ τὸ 4ον τεῦχος τῆς σειρᾶς τῶν πολυκρότων κατορθωμάτων τοῦ Σέρλοκ Χόλμς, τοῦ παγκοσμίου φήμης δαιμονίου Ἀγγλοῦ ἀστυνομικοῦ, ὑπὸ τὸν τίτλον: «Οἱ κίβδηλοποιοὶ τοῦ Λονδίνου». Τὴν φορὰν ταύτην ὁ διάσημος ἀστυνομικὸς συνάπτει δραματικώτατον ἀγῶνα μετὰ 34 κίβδηλοποιῶν, δεδοκιμασμένων ἐγκληματιῶν, ἀνηκόντων τόσον εἰς τὴν ἀριστοκρατικὴν τάξιν τοῦ Λονδίνου, ὅσον καὶ εἰς τὴν λαϊκὴν τοιαύτην. Κατόπιν πολλῶν περιπετειῶν, καθ' ἃς ἡ ζωὴ του ἐξετέθη εἰς τὸν ἔσχατον τῶν κινδύνων, τὸν ὁποῖον ἀπέτρεψε διὰ τῆς ψυχραιμίας του, κατορθώνει νὰ συλλάβῃ τοὺς κίβδηλοποιούς καὶ νὰ ἐπιστήσῃ τὰς ἐπευφημίας καὶ τὰ συγχαρητήρια οὐ μόνον τοῦ κοινῆ κόσμου, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς Βασιλείσης Βικτωρίας, ἡ ὁποία τὸν συνεχάρει δι' αὐτογράφου ἐπιστολῆς. Ἡ λιθογραφημένη εἰκὼν τοῦ ἐξωφύλλου εἶναι ἐπιτυχεστάτη. Τιμὴ 60 παρ. Συδρομὴ διὰ 12 αὐτοτελῆ τεύχη 15 γρ. ἐν Κων/πόλει, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις προστίθενται τὰ ταχυδρομικά. Διεύθυνσις: Γαλατᾶ, Γιουκσέκ-Καλδιδίμ, 606.

ΜΕΓΑΛΑ ΒΡΑΒΕΙΑ
ΧΡΥΣΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ
ΕΙΣ
ΤΑΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ
τῆς Χάγης 1908, Ρώμης 1909,
Λονδίνου 1909.

ΟΙΝΟΣ ΚΙΝΙΟΛΗ
ΤΟΝΩΤΙΚΟΣ ΡΩΣΤΙΚΟΣ

ΑΠΟΘΗΚΗ:
Φαρμακεῖον Ἀγγλο-Ἀμερικανικόν,
Πέραν, Μνηματᾶκια, 63.

Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην ἀντικειμένων διὰ δῶρα ἢ δι' ἀτομικὴν τῶν χρησιν, ὡς καὶ δι' ἀγορὰς χονδρικῶς πρὸς μεταπώλησιν, ἄς ἀπευθυνθῶσιν ἐν Γαλατᾶ, ἐντὸς τοῦ Μεγ. Ἐθνικοῦ Χανίου, ἀριθμὸς 13 καὶ 14 εἰς τὴν

ΑΠΟΘΗΚΗΝ
ΙΑΠΩΝΙΚΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ
τοῦ ὁμογενοῦς κ.
ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ ΟΔ. ΣΑΜΘΡΑΚΗ
γενικοῦ ἀντιπροσώπου μεγάλου ἐξαγωγικοῦ οἴκου
τῆς Ἰαπωνίας,
ἐνθα θέλουσιν εὖρη ὅλα τὰ ἀριστουργήματα τῆς Ἰαπωνικῆς βιομηχανίας εἰς τιμὰς ἀπιστεύτως εὐθηνάς.

Τὸ ΠΑΥΣΩΔΥΝΩΝ ΜΥΡΙΔΟΥ
ΕΙΝΑΙ
μοναδικὸν φάρμακον
κατὰ τῶν
ρευματισμῶν καὶ νευραλγιῶν.
ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΙ
τὰ καρδιακὰ νοσήματα.
ΑΡΙΘΜΕΙ
πλείστας ἐπιτυχίας.
ΕΙΝΑΙ
θαυμάσιον ἀσφαλὲς φάρμακον.
ΠΑΥΣΩΔΥΝΩΝ
ὄνομα καὶ πρᾶγμα.

ΤΑ ΜΕΣΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
ΘΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΗ

Τὸ 'Απ' Όλα

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ 1912

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΝ, ΚΟΜΨΟΤΑΤΟΝ, ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΟΝ

ΕΙΣ ΕΚΛΕΚΤΗΝ ΥΛΗΝ, ΩΡΑΙΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ, ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΑΣ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑΣ.

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ:

ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΡΙΣΤΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΛΑΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΡΩΣΤΗΡΟΣ

Ἐπιστήμονες, Λογογράφοι, Καλλιτέχναι, Εὐθυμογράφοι, Ποιηταὶ καὶ Γελοιογράφοι

θὰ συγκεντρώσουν εἰς τὰς πυκνάς σελίδας τοῦ Παναγυρικοῦ «Ἀπ' Όλα 1912» τὰ καλλίτερα, τὰ ὠραιότερα, τὰ πλέον ἐκνυστικά ἔργα των.

Τὰ περιεχόμενα τοῦ Ἡμερολογίου «Ἀπ' Όλα 1912» εἶναι ὅλα γραμμένα ἐπίτηδες, ὥστε νὰ θέλξουν, νὰ γοητεύσουν, νὰ συναρπάσουν καὶ τὸν δυσκολώτερον ἀναγνώστην καὶ τὸν μᾶλλον ἰδιότροπον χαρακτήρα.

ΕΙΚΟΝΕΣ

ἀληθινὰ ἀριστοτεχνήματα, ἀφθονώτατα, θὰ κοσμῶσι τὸ βιβλίον, τὸ ὁποῖον **ΘΑ ΕΙΝΑΙ:**
ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΝ ΕΝΤΡΥΦΗΜΑ, Ο ΦΑΙΔΡΟΤΕΡΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ, ΤΟ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΕΡΟΝ

ΔΩΡΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ:

Ἐπὲρ τὰς 100 μεγάλαι—ὡς τῆς Ἐπιθεωρήσεως—σελίδες. Εἰκόνες 150, τινὲς τῶν ὁποίων ἐγχρωμοί. Θέματα, Πραγματεῖαι, Εὐθυμογραφήματα, Κωμωδία, Μονόλογοι κλπ. κλπ.

➤ ΥΠΕΡ ΤΑ 350 ➤

Ἐξώφυλλον καλλιτεχνικόν, πολύχρωμον. — Χάρτης στιλπνὸς καὶ στερεός, ἀντίτυπα 10,000.

Καὶ ἐν τούτοις τὸ Ἡμερολόγιον «Ἀπ' Όλα 1912», παρ' ὅλον τὸν πλοῦτόν του, τὴν καλλιτεχνίαν του καὶ τὸν ὄγκον του, θὰ κοστίζῃ **ΜΟΝΟΝ 3 ΓΡΟΣΙΑ** διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ **5 ΓΡΟΣΙΑ** διὰ τὰς ἐπαρχίας.

ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ: Ἐπειδὴ δὲν θὰ κυκλοφορήσουν ἀγγελία, παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώσται τῆς Ἐπιθεωρήσεως, ὅπως ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον δηλώσωσι τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀντιτύπων, τὰ ὁποῖα ἐπιθυμοῦσι νὰ λάβωσι, συναποστέλλοντες καὶ τὸ ἀντίτιμον. **Οὐδὲν ἀντίτυπον θ' ἀποσταλῆ ἄνευ προπληρωμῆς.**

Οἱ κ. κ. ἀνταποκριταὶ μας, παρακαλοῦνται ἐπίσης νὰ μᾶς δηλώσωσι τὸ ποσὸν τῶν ἀντιτύπων, ἅτινα ἐπιθυμοῦσι νὰ κρατήσωσι διὰ λογ/σμόν των. Ἐπιστροφαὶ δὲν γίνονται δεκταί.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ «Ἀπ' Όλα», ἵνα μὴ εὐρεθῆ εἰς τὴν δύσκολον θέσιν, εἰς ἣν καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, μὴ δυνηθεῖσα νὰ ἱκανοποιήσῃ ὅλας τὰς αἰτήσεις τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀναγνωστῶν, ἀπεφάσισε ἵνα μὴ ἀποδέχεται νέας ἐγγράφας, ὅταν αὗται φθάσωσι μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν 10,000. **Ἀνατύπωσις δὲν θὰ γίνῃ.**

Χάριν τῆς τακτικῆς διεκπεραιώσεως τοῦ Ἡμερολογίου, αἱ σχετικαὶ πρὸς αὐτὸ ἐπιστολαὶ δεόν ν' ἀπευθύνονται εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ «Ἀπ' Όλα» μὲ τὴν προσθήκην: «**Διὰ τὴν Διαχείρισιν τοῦ Ἡμερολογίου.**»

ΖΗΤΗΣΑΤΕ τὸ ἰδιαίτερον Σχεδιάγραμμα τῆς πρωτοφανοῦς Λαφειοφόρου Διαφημίσεως τοῦ «**ΑΠ ΟΛΑ 1912**»

ΣΕΛΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΩΝ

'Απ' Όλα

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
Ίδρυθείσα τὸν Αὐγουστον τοῦ 1910.

ΤΙΜΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΕΤΗΣΙΑΣ
Διὰ τὴν Τουρκίαν (μετὰ τῶν ταχ. τελῶν) Γρ. 25.—
> τὸ ἑξωτερικόν > > > Φρ. 8.—
'Εξάμηνιο τὰ ἡμίση.

20 Παρ.—ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ—Παρ. 20
Τὸ «'Απ' Όλα» ἐκτυπῶνται ἑβδομαδιαίως εἰς
ΔΕΚΑ ΧΙΛΙΑΔΑΣ ἀντίτυπα.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Θ. ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΣ ΜΑΡΚΟΥΙΖΟΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΓΑΛΑΤΑ. ΠΕΜΠΤΟΠΑΖΑΡΟΝ, ΣΑΤΣΗ ΧΑΝ, ΑΡΙΘΜ. 16

Οὐδεμίαν αἰτησίαν πρὸς ἐγγραφήν γίνεται δεκτὴ,
ἂν δὲν συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ ἀντιτίμου.

ΠΑΝΩΡΜΟΝ, Νικ. Σταμίδη, ἑπιστολή σας ἐλήφθη
ΓΕΥΓΕΛΗ, Κ. Ε. Ἰωάν. Πόλιου, εἰς ὄνομά σας
θὰ λάβητε δέμα διὰ τὸν Ἰωάν. Γ. Ξανθόν, παρα-
καλοῦμεν δίδετε αὐτὸ ἀσφαλῶς, ἐνεγράψαμεν
εὐχαριστῶς εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἀναγνωστῶν μας
τὸν κ. Γ. Ξανθὸν καὶ εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν πρὸς
τὴν Ἐπιθεώρησιν μεγάλην ἀγάπην σας.
ΔΙΣΚΑΤΗΝ, Σπυρίδ. Γ. Περίδαν, εὐχαριστῶς
σὰς ἐνεγράψαμεν εἰς τὸν κατάλογον τοῦ «'Απ'
'Όλα» δι' ἕν ἔτος ἀναμένομεν.
ΕΛΙΣΣΕΥΝΗ (Βουλγαρίας), Ἐμμ. Βεντούρη,
δελτάριόν σας ἐλήφθη, μετὰ λύπης καὶ ἀπορίας
μας εἶδομεν νὰ γράφητε ὅτι σὰς καθυστεροῦνται
τόσοι ἀριθμοί, οὕτως ἀπεστείλαμεν.
ΙΝΕΠΟΛΙΝ, Ἄλ. Π. Ἀλεξιάδην, αἱ παραγγε-
λῖαι σας ἐξετελέσθησαν. — Αὐτόθι, Κωνστ.
Τατὴν, ἡ ἀποστολή σας ἐξετελείτο, ὅπταν παρα-
δόξως τὸ δέμα σας μᾶς ἐπεστράφη, διὰ τοῦτο
ἠναγκάσθημεν νὰ διακόψωμεν τὴν ἀποστολήν, ἀπὸ
τῆς σήμερον ἐπαναλαμβάνεται.
ΚΙΟΥΠΛΙΑ, Ν. Ράλλην, Ν. Τουλακίδη, γρα-
φομένους ἐν τῷ δελταρίῳ σας ἐσημειώσαμεν, σὰς
ἀποστέλλομεν τῶν 4ῶν ἑβδομ. φύλλα, ἐξετάσατε
παρακαλ. διατὶ τὰ ἐπιστρέφον πρὸς τὴν διεύθυν.
ΔΙΑΡΙΓΚΟΒΑ, Δ. Γ. Βαλάνον, ἐλάβομεν τε-
λευταίαν σας, σὰς ἀποστέλλομεν σειρὰς δύο 3ης
ἑξάμ. διὰ τὰς νέας ἐγγραφάς, σὰς εὐχαριστοῦμεν

διὰ τοῦτο. Ἐπίσης λαμβάνετε τοὺς ἀριθμ. 55—60.
Διήγημά σας προσεχῶς θὰ δημοσιευθῇ.
ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΝ, Γεώργ. Μ. Πάσχου, εἰς ὄνο-
μά σας θὰ λάβετε ἀπὸ τοῦ 60 μέχρι τοῦ 65, τοῦ
λοιποῦ θὰ λαμβάνητε τακτικῶς.

ΠΑΝΟΡΜΟΝ, Νικ. Σταμίδη, σὰς ὑπερευχαρι-
στοῦμεν διὰ τὰς μεγάλας σας ἐνεργείας καὶ κό-
πους, σὰς εἴμεθα εὐγνώμονες. Σειραὶ ἐστάλησαν,
χρήματα ἐλήφθησαν, εὐχαριστῶς δεχόμεθα τὰς
γνώμας τῶν φίλων ἀναγνωστῶν μας, τὰς ὁποίας
καὶ περὶ πολλοῦ ποιούμεθα. — ΠΡΟΥΣΑΝ, Εὐ.
Εὐθυβουλίδη, ἐπιστολή σας 10 τρέχ. ἐλήφθη,
ἐλάβομεν σημειώσιν τῶν γραφομένων σας, σὰς
εὐχαριστοῦμεν πολὺ διὰ τὰς φροντίδας πρὸς εἰσ-
πραξίν καὶ ἀποστολήν ἀντιτίμου. Τῆς πρώτης ἐξα-
μηνίας ἀριθμ. 4—5 κατηναλώθησαν. — ΠΟΛΥ-
ΧΝΙΤΟΝ (Μυτιλήνης), Αἰδ. Παπᾶ Ἡρακλῆα
Εὐαγγελινίδη, ἐνεγράψαμεν εἰς τὸν κατάλογον
τοῦ «'Απ' Όλα» τὸν κ. Χρυσόστ. Π. Γιατροέλην.
συστάσει σας τακτικῶς σὰς ἀποστέλλομεν τα φυλ-
λάδιά σας.

ΡΑΙΔΕΣΤΟΝ, Κωνστ. Σ. Βαφευιάδη, ἐπιστολήν
σας ἐλάβομεν, σειρὰς 3ης ἑξάμ. ἐπέγραψαμεν ὑμᾶς.
Εἰς τὸ ἰδικόν σας δέμα ἐσωκλείομεν καὶ τὴν σει-
ρὰν τῆς 3ης ἑξάμ. διὰ τὸν κ. Ἰωάν.

ΣΕΡΡΑΣ, Ἄριστ. Α. Δέλλιαν, δελτάριόν σα
ἐλάβομεν, ἀριθ. ἐλλείποντας λαμβάνετε, πολλάκι-
μᾶς ἐπεστράφη τὸ φύλλον σας παρὰ τοῦ αὐτοῦ
ταχυδρομείου σας, διατὶ;

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

53. Παίγνιον.

Θέσατε ἐπὶ τῆς τραπέζης σας ἑνδεκα πυρεῖ
οὕτως, ὥστε ἀφοῦ λάβετε τὸ ἕν ἐξ αὐτῶν νὰ μὴ ἴνῃ
ἓνα καὶ μόνον.

(Ἐστάλη ὑπὸ Μιχ. Παπάζογλου, Βίνας)

54. Ἐρώτησις.

Ποίας λέξεως, ἀναγνωσσομένης καὶ καρκινικῶς,
τὰ στοιχεῖα ἀποτελοῦσιν ἀριθμόν, οὗτινος τὰ ψη-
φία προστιθέμενα φέρουσιν ἄθροισμα τὸν ἀριθ-
μόν 5.

(Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Προηγουμένου Εὐδοκίμου Ξη-
ροποταμινοῦ).

ΟΛΑΙ ΘΑ ΚΛΗΡΩΘΩΣΙ

Προσεχῆς κλήρωσις 2/15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ μὲ μέγαν λαχρὸν Φρ. 250,000

Διὰ τὴν ἀγοράσιν τις μίαν ὁποιαδήποτε λαχειοφόρον ὁμολογίαν, ὀφείλει κατ' ἐλάχιστον ὄρον
νὰ δαπανήσῃ περισσότερας τῶν πέντε λιρῶν Τουρκίας, ἐνῶ διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου ἀγρᾶζει
ΤΡΕΙΣ (3) ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΥΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ

ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

καὶ τοιοῦτοτρόπως ἀποκτᾷ τρεῖς τύχας ἀντὶ μᾶς, κατὰ συνέπειαν ἔχει μεγαλειότητα ἐλπίδα νὰ
κερδίσῃ ἓνα τῶν μεγάλων λαχρῶν, οἱ ὁποῖοι ποικίλουν ἀπὸ ΦΡΑΓΚΑ

- 250000
- 150000
- 125500
- 100000
- 75000
- 62500
- 10000

εἰς τὰς (6) ἑξ ἑτησίας κληρώσεις, αἱ ὁποῖαι γίνονται δη-
μοσίᾳ ἐν Ἀρστελοδάμῳ, ὑπὸ τὸν ἐλεγχον Συμβολαιογρά-
φου, εἰς τὰς 2)15 Φεβρουαρίου, 2)15 Ἀπριλίου, 2)15 Ιου-
νίου, 2)15 Αὐγούστου, 2)15 Ὀκτωβρίου καὶ 2)15 Δεκεμ-
βρίου, κατὰ τὰς ὁποίας δωδεκα χιλιάδες (12000) λαχνοὶ
κερδίζουσι διάφορα ποσά.

Αἱ κληρούμεναι ὁμολογίαι πληρώνονται ἀμέσως εἰς με-
τρητὰ καὶ ἀνευ ἐκπτώσεως. Οὐδέποτε παραγράφονται ἢ ὅσα
δήποτε ἔτη βραδύτερον καὶ ἂν παρουσιασθῶσιν.

Ἐν περιπτώσει κληρώσεως εἰς τὸ κριτικόν, ἀνταλλάσσου-
μεν τὰς ὁμολογίας ἀζημίως διὰ τὸν ἀγοραστὴν δι' ἄλλων
μὴ κληρωθειῶν.

Ἐπὶ ἐνεχύρῳ τῶν ὁμολογιῶν τῆς Κτηματικῆς Πίστεως
Ὀλλανδίας, δανείζομεν μίαν λίραν Τουρκίας ἐφ' ἑάστῃς
μὲ τόκον 6 ο)ο ἑτησίως.

Ἐπὶ ἐπιτησίᾳ ἀσφαλείᾳ αἱ ὁμολογίαι αὗται εἶναι πρώτης τάξεως, διότι ἡ Κτημα-
τικὴ Τράπεζα τῆς Ὀλλανδίας, ἔχουσα κεφάλαια εἰς μετοχὰς καὶ ὁμολογίας Φρ.
114.000.000, ὑποχρεοῦται νὰ τὰ χρησιμοποιοῖ μόνον εἰς δάνειν ἐπὶ κτημάτων.

Τιμὴ τοῖς μετρητοῖς

ΓΡ. ΧΡ. 166

δι' ἐκάστην ὁμολογίαν πληρωνόμενα ἐφ' ἅπασι

Δι' ἀγοράς ἀποκατήκωσιν πρὸς τὴν «Λαϊκὴν Ὀθωμ. Πίστωσιν» (Π ΑΔΑΔΥ καὶ Σα)
ὁδὸς Μερτεμπανέ, Χουριέτ χάν, ἀριθ. 13—15, Γαλατὰ-Κωνσταντινούπολιν, (Credit Popu-
laire Ottoman, Galata-Constantinople, Huriet han, 13—15).

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν πρέπει μαζὶ μετὴν παραγγελίαν νὰ ἐμβάζωσι καὶ τὸ τίμημα διὰ
μηνδαπόστ ἢ τσέκ.

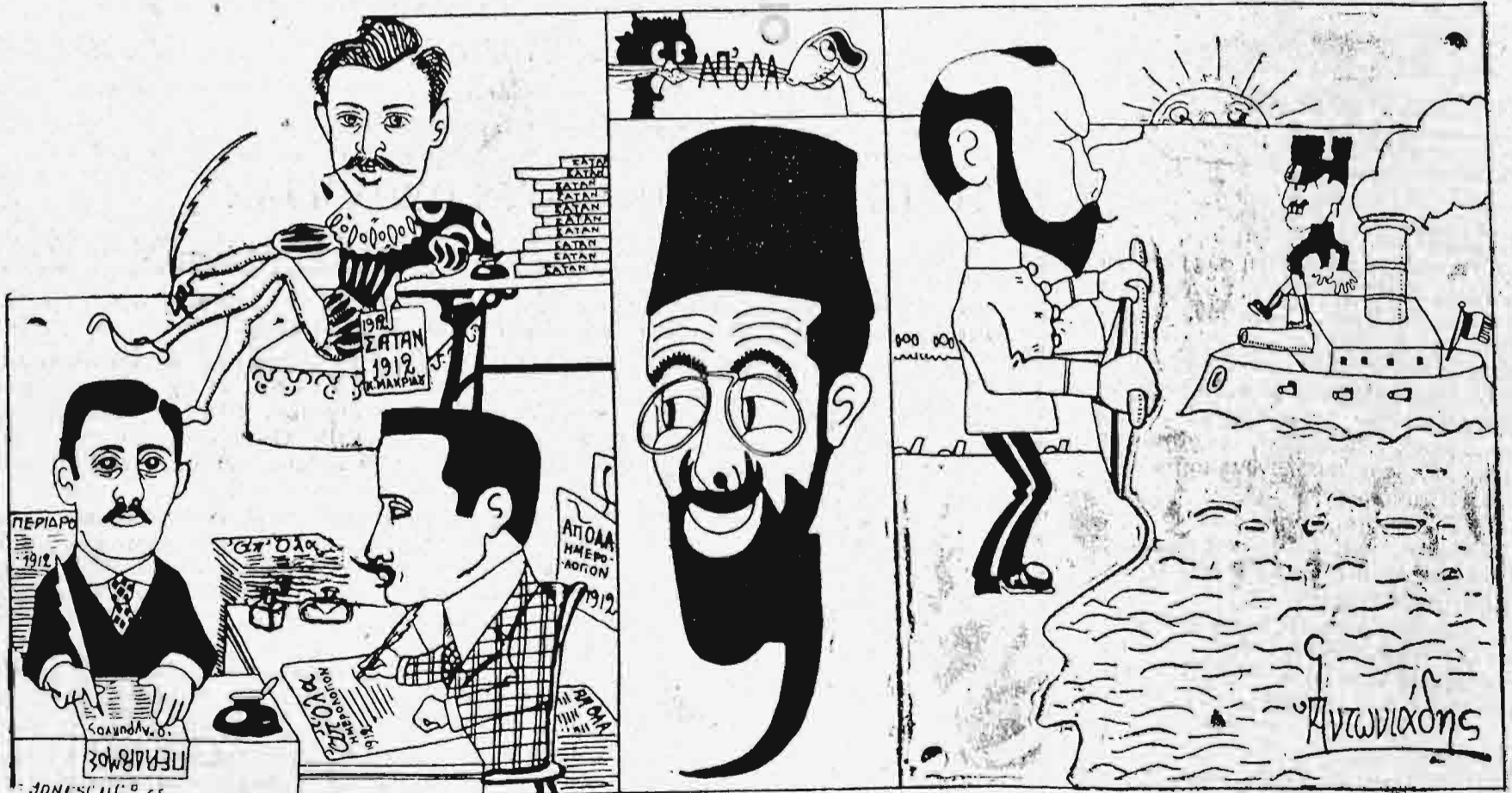
Σημ. — Ζητοῦνται ἀνταποκριταὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἑξωτερικόν.

ΔΕΛΤΙΟΝ

παρέχον δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὰς Ἀσκή-
σεις τῶν ἐν τῷ 66ῳ φύλλῳ δημοσιευομένων
Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

— Θέλω πολύ ν’ ανοίξω αυτήν την πόρτα, φοβούμαι όμως μήπως χαλάσω τὸ κλειδί μου.

Τί μᾶς μαγειρεύουν γιὰ τὴν Πρωτοχρονιά. — Ἡ κεφαλή τοῦ νέου κόμματος. Τσάρος: — Ἀπαγορεύεται ἡ εἴσοδος, κύριε.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ: ΣΤΑΪΝ

Τυπ. «Εμπορικόν» Ἀριστοβόλου, Ἀναστασιάδου καὶ Σας. — Ὑπεύθυνος Ἀριστόβουλο, Δ. Χρησιδης.